

VEZÉRCIKK

Pünkösöd után • *Pataky Albert*

A lap megjelenésekor közvetlenül az ünnepek, valamint a nagy érdeklődéssel várt Országos Pünkösdi Konferencia után leszünk.

Pünkösöd után! Mit jelent ez számunkra, pünkösdi hívők számára?

A Bibliában – az Apostolok Cselekedeteiről írott könyvben és az apostoli levelekben – azt látjuk, hogy az első keresztyének pünkösöd után folyamatos pünkösdben éltek. Pünkösöd következményei, a Lélek ajándékai és gyümölcse mindennapi életük és szolgálatuk része lett. A harsány ünnepi eseményeket követő hétköznapiakban szakítsunk időt arra, hogy megálljunk, és megvizsgáljuk életünket és szolgálatunkat: mekkora része van abban pünkösödnak – pünkösöd után is!

A tanítványok a Szentlélek kitöltése után előálltak.

Egységes, bátor kiállásuk a Krisztus evangéliumával a világ elé jól látható jele volt a Lélek munkájának. Ha valamikor szüksége volt a világnak és ezen belül hazánknak a hívő emberek erővel teljes tanúságtételére, akkor ma igazán szüksége van rá. A bizonyágtétel hitelét a Lélek ajándéka, fedezetét pedig a Lélek gyümölcseként létrejött megszentelt élet adja. Ne feledjük tehát, hogy ajándék és gyümölcs együtt pünkösöd eredménye, embertársaink felé irányuló eredményes, hatékony misszióknak pedig feltétele!

Pál apostol tudta és hirdette: „Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgy, hogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok” (1Kor 13,1–2).

Ma a pünkösödöt sokszor azonosítjuk a lelki ajándékok megnyilatkozásaival. Ez részint helyes is, azonban a pünkösöd utáni – folyamatos – pünkösödnak éppen az a jellemzője, hogy abban az ajándékok mellett ugyanolyan hangsúlyt kap a Lélek gyümölcse.

A pünkösöd és eredményei nem választhatnak szét bennünket, Krisztus tanítványait, ha elfogadjuk az apostol igei tanácsát:

„Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat...” (1Kor 14,1).

Nem építhetünk magunk köré falakat, egymást rangsorolva „karizmatikus” és még „karizmatikusabb” jelzők használatával.

Ha a szeretetet követve kívánjuk az ajándékokat, akkor azok nem elválasztanak (mint ahogy manapság sajnos sokszor megtörténik „karizmatikusok” és „karizmatikusok” között), hanem egygyé tesznek bennünket, hogy hitelesékké legyünk az ige hirdetésére. Így valósul meg, amit Jézus főpapi imájában kért, hogy „mindnyájan egyek legyünk, úgy, ahogyan te atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyének, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem” (Jn 17,21).

Az Úrtól kapott felelősségteljes küldetésünket – „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet” (Mt 28,19) – be kell töltenünk, és csak így tölthetjük be!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok az Élő Víz minden kedves Olvasójának áldott és folyamatos, pünkösöd utáni pünkösödöt!

MEDITÁCIÓ

Ébredj, Izráel, építsük fel újra Jeruzsálem kőfalait! • Csernus Ákos

%Az alábbi cikk egy, az Agapé Gyülekezetben, Budapesten 1995. dec. 3-án elhangzott igei üzenet tömörített változata, melynek vezérgondolatai a februári Közgyűlésen ismét aktualitást nyertek.

Alapige: Neh 1; Ezs 3,10–13.

A Szentírás gyakran állítja elénk hol követendő, hol pedig kerülendő (ez a gyakoribb) példaként Izráel népét. Ha őszinték vagyunk, elismerjük, hogy bizony gyakran pillantjuk meg önmagunkat az Izráelről szóló történetekben.

Az Úr Izráelt egy embernek, Ábrahámnak a magvából teremtette, és tette hatalmas néppé. Az Ábrahámnak adott ígéret úgy szólt, hogy nagy néppé lesz, s utódainak a száma úgy megsokasodik, mint tenger partján a homok, vagy mint égen a csillag. Isten azt is mondta, hogy Ábrahámnak és utódainak adja azt a földet, melyen ő mint jövevény élt. Jahve célja azzal, hogy megáldja és nagyvá teszi Ábrahám utódait az volt, hogy áldássá tegye őket a Föld valamennyi népe számára.

Az Úr beteljesítette ígéretét, népe győztes honfoglalóként telepedett le Kánaán földjén, ám küldetését nem sokáig tudta betölteni. A bírák sok válsággal terhes korszakát követően talán Dávid és Salamon uralkodása alatt fénylett Izráel világossága küldetéséhez méltóan.

Jeruzsálemnek, a királyi fővárosnak a történetét figyelve jól nyomon követhető Izráel lelki állapota, amely meghatározta a népek felé irányuló szolgálatának hatékonyságát.

Dávid foglalta el Jeruzsálemet a jebúsiaktól, s helyezte oda királyi székhelyét, majd ünnepélyes külsőségek között a szövetség ládáját is a városba hozatta. A hely elnyerte az Úr tetszését, s az ott felállított szent sátoron megnyugodott dicsősége. Ettől kezdve Jeruzsálem Isten közöttük lévő dicsőségének lakóhelyévé és Izráel küldetésének szimbólumává vált. A város további történetét szemlélve dinamikus fejlődést látunk Salamon uralkodásának a végéig, aki elsőként épített templomot az Úrnak, és úgy felvirágoztatta a várost, hogy azt távoli uralkodók egész sora jött megcsodálni.

Ezt követően azonban megtorpant a fejlődés, mert Salamon után kettészakadt az ország, s mind az északi királyság, mind Júda a bálványimádás fertőjébe merült, ami végül Izráel (Kr. e. 721) és Júda (Kr. e. 587) fogságához vezetett. A legyőzött, megalázott és elhurcolt nép egy földig rombolt országot és tűzben elégett várost hagyott maga mögött, ami most már egy nemzet- és küldetéstudatában megtépzott nép szimbólumává vált.

Évtizedekkel később még mindig egy romokban heverő, kiégett város képét festi a Jeruzsálem felől érdeklődő Nehémiás elé Júdából érkező rokona, Hanáni (Neh 1,1–3). A fogságban sínylődő nép ekkorra nagyrészt maradék reményét és küldetéstudatát is feladta. A fogságban született fiatal nemzedék nem is emlékezhetett Izráel régi dicsőségére, az idős nemzedék is egyre kevésbé mert remélni, hogy innen még megszabadulnak, és visszatérhetnek az ígéret földjére. Hol voltak már a régi ígéretek, álmok, hol a nagy nép? Itt egy számban megfogyatkozott, reményt vesztett, elnyomottként élő és gondolkodó nép képe tárult a népéért felelősséget érző pohárnok elé. Egy népé, melyről a környező népek is elkönnyvelték, nem titkolt kárörömmel, hogy soha nem tér vissza a fogságból, és soha többé nem lesz nagy nép, az élő Isten szemefénye.

A történelem folyamán azonban nem csak a dávid- és salamonkori Jeruzsálemben és nem csak fizikai értelemben zajlott világra szóló jelentőségű építkezés. Izráel Istene, a mi Istenünk, a világegyetem építőmestere mindig is foglaltos volt lelki épületek építésében. Urunk legnagyobb jelentőségű építkezése egyházának építése, amely egy lelki ház, egy élő templom,

mely élő kövekből épül fel. Az építkezés kezdetén az Úr azt ígérte a tanítványainak, hogy felépíti egyházát és azon maga a pokol sem fog erőt venni (Mt 16,18).

Jézus feltámadását és a pünkösdi eseményeket követően, a Szentlélek munkája nyomán mindenütt nagyszabású építkezés indult. Az Apostolok Cselekedeteit olvasva tanúi lehetünk a korai egyház dinamikus növekedésének, amely az első néhány évszázadban töretlen volt. A középkor sötét évszázadai után, a XVI. század elején kibontakozó lutheri reformáció a hitből való megigazulást zászlajára tűzve szintén történelmi jelentőségű lelki építkezésnek bizonyult. Ebbe a kategóriába tartozik ugyanakkor a XVIII. századi Wesley-féle ébredés, a baptista mozgalom kiszélesedése a XIX. században és a XX. század elején oly áttörő dinamizmussal indult pünkösdi ébredés is, mely Magyarországon a 20-as években kezdett kibontakozni.

Az imént felsoroltakból látható, hogy Istenünk aktív építő munkát végez. A történelem során létrejött ébredési mozgalmak, gyülekezetek kezének munkái, ami bennünket, gyermekeit iránta való hálára kell, hogy indítson egymásért. Igen, nagyon fontos, hogy a különböző gyülekezetek, felekezetek egymást Isten kezemunkáiként lássák, és ne kritizálják, leminősítsék.

A szóban forgó lelki épületek közös jellemzője ugyanakkor az is, hogy a kezdetben oly dinamikus haladó építkezés valahol megtorpant, abbamaradt. Urunk azonban bölcs építőmester, aki nem hagyja, hogy az általa elkezdett épületek befejezetlenül tovább romosodjanak, és az enyészeté legyenek. Ő folytatni akarja az építkezést, ha készek vagyunk Vele együttműködni, és az egyes épületeket egy épületté akarja egybeszerkeszteni az újjáépült Szent Városban, a mennyei Jeruzsálemben, hiszen kinyilatkoztatott célja, hogy folt és ránc nélkül, dicsőségben és feddhetetlenül állítsa maga elé az egyházat (Ef 5,27).

Közösségünk épületét szemlélve is láthatjuk, hogy ébredésből született, az Úr plántálta, dicsőséges épület volt. Mi, fiatalok nagyszüleink beszámolóiból ismerjük a dinamikus fejlődésnek azt az áldott időszakát, ami kezdetben jellemezte Közösségünket, s aminek nyomán országszerte gyülekezetek jöttek létre. Sajnos, mint tudjuk, az építkezés, a fejlődés megtorpant, és az épület állaga elkezdett romlani, s olyan képet mutatott, mint az a város, melynek lakóit fogságba vitték. Fogság alatt esetünkben nem fizikai fogságot, s nem is a kommunizmus alatt elszenvedett „üldöztetést” értem, hanem azt az állapotot, melyre a növekedés hiánya és az ehhez kapcsolódó torz gondolkodásmód jellemző.

A kérdés az, hogy felismerjük-e állapotunkat, vagy annyira hozzászoktunk már a fogság körülményeihez, hogy a növekedés hiányát, a lyukas falakat, a megrongálódott alapokat tartjuk természetesnek? Úgy gondolkodunk talán, mint az izráeliek többsége, akik megpróbálták alkalmazkodni a fogság körülményeihez, és elfeledkeztek Istentől kapott ígéreteikről és küldetésükről. Nekik eszükbe sem jutott annak a lehetősége, hogy valaha is visszatérjenek hazájukba.

Gondoljunk inkább Nehémiáshoz hasonlóan, akit mélyen megrázott a Jeruzsálemről szóló beszámoló, és arra készítette, hogy Isten előtt közbenjárjon, megemlékezve népének nemcsak bűneiről, de az Úr Izráelnek tett ígéreteiről is. A fordulópontot az hozta a fogoly nép életében, hogy volt, aki bűnbánattal a saját és népe bűneiért az Úr elé állt, és ugyanakkor megemlékezett az ígéretekről is (Neh 1,4–11), ami ismét megcsillantotta a hazatérés és az újjáépítés reményét. Miután megerősödött Nehémiásban ez a remény, s az a tudat, hogy népének igenis van még küldetése, akkor Isten eszközként használta őt arra, hogy Izráelt hazavezesse, és irányítsa Jeruzsálem újjáépítését. Az Úr a politikai helyzetet is megváltoztatta népe szabadulása érdekében, jóindulatot adva népe iránt az uralkodó szívébe, ez azonban nem lett volna elegendő, ha nincs Nehémiás, aki nem feledkezett el az Úr ígéreteiről.

Engedjük, hogy Nehémiáshoz hasonlóan az Úr bennünket is megterheljen népünk, Közösségünk iránt érzett felelősségtudattal, s álljunk eléje közbenjárva és bűnbánatot tartva! Valljuk meg előtte, hogy az áldott kezdetek után megosztottság, versengés, széthúzás kapott

helyet szívünkben és gyülekezeteinkben, ami a dinamikus fejlődés megtorpanásához és végső soron a „fogsághoz” vezetett. Ismerjük fel a hazatérés lehetőségét és sürgősségét, az újjáépítés szükségességét! Közösségünknek a jövőre nézve is Istentől kapott küldetése van, ezért építsük fel együtt Jeruzsálem leomlott kőfalait, népesítsük be újra a várost! Nehémiás példáját követve emlékezzünk meg mi is az Úr ígéreteiről, amelyeket az idők során kaptunk. Hadd álljon ezek közül itt példaként most egy ígéret, melyet közösségünk vezetése 1994 elején kapott, a 2Kir 19,29–31 alapján. A 29. versben így hangzik az Úr üzenete Ézsaiás által Ezékiás királyhoz: „Teneked pedig ezt a jelt adom: Ebben az évben azt eszitek, ami a tarlón nő, a második évben azt, ami annak a magvából hajt; a harmadik évben pedig vessetek és arassatok, ültessetek szőlőt, és egyétek gyümölcsét.” A mostani a harmadik év...

Urunk egyértelműen növekedést akar adni, hiszen a növekedés Isten Országának alapvető jellemzője. Pál maga is bizonyosságot tesz arról az 1Kor 3,6-ban, hogy a növekedést egyedül az Úr adja, éppen ezért mind a lelki, mind a számbeli gyarapodásban az Ő neve dicsőítetik meg. A kérdés az, hogy mennyire vesszük komolyan Isten ígéreteit, mekkora tekintélye van igéjének életünkben? Kész vagyunk együttműködni vele, s félretenni a megosztó és egymástól elválasztó torzalkodásainkat, ki nem mondott szívbéli neheztelésünket?

A népe élén Jeruzsálembe visszatérő Nehémiás első dolga volt, hogy felmérje a károkat, a várfalakon keletkezett réseket (Neh 2,13), majd Istentől kapott küldetéstudattal és meggyőződéssel biztatta honfitársait: „Jöjjetek, építsük fel Jeruzsálem várfalát!” (Neh 2,17b). Ezt hallva a nép fellelkessedett, és immár egymást buzdították: „Kezdjük el az építést! És bátran hozzáfogtak a jó munkához.” Elkelt ez a kölcsönös bátorítás, mert akárcsak manapság, akkoriban sem egy éljenző, támogató környezet vette körül az építkezőket (lásd: Neh. 2,19–20 és 4,1–3). Arról, hogy miként zajlott az építkezés, és kik voltak a város építői, részletesen olvashatunk a 3. fejezetben. Család család mellett, nemzetség nemzetség mellett dolgozott, mindegyiknek megvolt a várfalból rájutó része, amit szorgalmasan javított, egyik kezével a munkát végezve, a másikkal fegyvert fogva az alattomosan támadó ellenséggel szemben. A templom újjáépítéséről Ezsdrás könyvéből értesülünk. A templom központi szerepet játszott Izráel hitéletében, így annak újjáépítése az Úrral való kapcsolatuk helyreállítását jelképezte. Először az oltárt állították helyre, majd a visszatérésük utáni második esztendőben a templom építéséhez is hozzákezdtek (Ezsd 3,2–3.8). A templom alapjainak lerakása egy nagy nemzeti ünnep keretei közt zajlott le, ahol a papok és a lévíták díszruhában, harsonákkal, Ászáf fiai cintányérokkal dicsérték az Urat, Izráel Istenét, az egész nép pedig nagy örömujjongásban tört ki. Voltak az ünneplők között idősebb lévíták és papok is, akik még látták az első templom dicsőségét, s most a meghatottságtól az öröm könnyeit hullatva dicsérték Jahvét az örömtől ujjongó néppel. Akkor volt az ünneplés, hogy messzire elhallatszott, és a sírás hangját nem lehetett megkülönböztetni az örömujjongás hangjától (Ezsd 3,10–13).

Közösségünk újjáépítéséhez – Izráelhez hasonlóan – először el kell szánnunk magunkat a „fogságból” való hazatérésre, majd fel kell mérnünk a károkat, és egymást bátorítva hozzálátni az építkezéshez. Mindannyian kezdjük el a réseket befalazását, az alapok megerősítését saját életünkben és gyülekezetünkben, hogy aztán erős épületek épülhessenek! Az első lépés az, hogy *magunkat kötelezzük el az újjáépítés mellett*, majd egymást bátorítva megtegyünk mindent annak érdekében, hogy *egység jöjjön létre* szeretetben és igazságban mind gyülekezeteinkben, mind pedig Közösségünkben. Ehhez a nagyságrendű munkához az egység nélkülözhetetlen, valamint az is nagyon fontos, hogy mindenki megtalálja a maga feladatát az építkezésben, Izráel népéhez hasonlóan. Az idő sürget! S ahhoz, hogy újra benépesítsük a szent várost, hamar fel kell épülnie a falaknak. Gyorsan el kell készülnie a magtáraknak, csűröknek is, hogy legyen hova betakarítani a learatott gabonát, ami Isten kegyelméből ebben az évben terem. Jeruzsálem falai 52 nap alatt épültek fel, nekünk sem kell évtizedekig húznunk az újjáépítést, ha összefogunk a munkában.

Én, fiatal lévén nem dicsekedhetem Pállal együtt, hogy bölcs építőmester vagyok, de mint törekvő építész tanuló hallottam a régi épület dicsőségéről, és álmodom az újáról is. Látom az alapok hiányosságait, a falak réseit, s azt keresem, hogy kivel fáradozhatok együtt a munkában, amely igényli a fiatalos lendületet és az idősebbek bölcsességét, tapasztalatát is. Építsünk együtt, hogy együtt is ujjonghassunk, mint Izráel népe a templom alapjainak a lerakásakor. Az idősebb generáció küldetése nagyon fontos, hiszen az idősebb testvérek élték át Közösségünk áldott kezdeti időszakát, s így szívükben megőrizve az újjáépítés reményét aktívan részt vehetnek az építőmunkások kiképzésében, bátorítva, segítve a fiatalabb nemzedéket, akik csak hírből ismerik a régi épület dicsőségét.

Éljünk az Isten kegyelme által nekünk ajándékozott lehetőséggel, hogy az Úr nevét dicsőítő újjáépítés, ami fizikailag megvalósult Jeruzsálemben, Nehémiás idejében, a XX. század utolsó évtizedében megvalósuljon lelkileg Közösségünkben. Ehhez egységre és összefogásra van szükség, s arra, hogy Isten ígéreteire támaszkodva egymást segítsük és bátorítsuk ebben az emberi erőt és képességeket meghaladó munkában. Urunk egymásnak ajándékozott minket! Építsünk együtt, hogy aztán együtt ünnepelhessünk olyan örömujjongással, ami messzire elhangzik, és a körülöttünk levő világ is meghallja, hogy milyen nagy dolgot tett velünk az Úr!

KÖRKÉP

Kiskőrös '96 • Urbán L. Tamás

néven rendezték meg március 15–17-én az immár hagyománnyá váló ifjúsági találkozót a kunsági kisvárosban. Az összejövetel vezérigéje is kifejezi, hogy komoly célokkal született meg ez a rendezvény:

„Mert nem beszédben áll az Isten országa, hanem erőben” (1Kor 4,20).

A találkozó legfőbb célja az ébredés előmozdítása volt. Bizonyágtétel hangzott el „Az én ébredésem” címmel, előadás olyan ébredésekről, amelyek megrengették a világot, tanítás az ébredés feltételeiről és idejéről...

A téma sokfelől vonzotta a fiatalokat. Résztvevők érkeztek Tamásiból, Dudarról, Szigetszentmiklósról, Pécsről, Komlórról; a környező gyülekezetekből: Kecelről, Soltvadkertről, Kalocsáról és természetesen a helyi gyülekezetből is. Külön hadd említsem meg a mátészalkai testvéreket, akik a fő szolgálatokat végezték. Dicső László pásztor és Szabados Zoltán másodpásztor testvérek igei tanítással, buzdítással szolgáltak, az ifjúsági csoportjuk pedig a dicsőítést vezette.

Mind a dicsőítésen (melyről külön hangfelvétel is készült „Kelj fel lelkem!” címmel), mind az igeszolgálatokon érződött, hogy a mátészalkai gyülekezetben nemrég valódi ébredés történt: többen megtértek, megújultak, Szentlélek-keresztséget nyertek... Az a kenet, amelyet magukkal hoztak, valósággal áradt a szolgálatukból. A szabadság, az egység, a szeretet krisztusi lelke igazi testvéries légkört teremtett a kiskőrösi pünkösdi imaházban. Eközben sokunk szívében újult erővel tört fel a vágy az Úr ereje, Lelke után. Voltak, akik bűnbánatra jutottak, mások beteltek Szentlélekkel.

Az esti evangélizáción már kb. 300–350-en vettek részt. Mivel a 250 fő befogadóképességű imaházba ennyien nem fértek be, a szervezők zárláncú televíziós közvetítéssel továbbították az eseményeket a szomszédos helyiségbe az ott jelen levőknek. Voltak, akik még így is az udvarra szorultak, és onnan hallgatták az Immánuel zenekar énekeit, Tulipán Ferenc testvér igehirdetését és a bizonyágtételeket. Talán csak a kiskőrösi ifjúság nemrég alakult pantomim csoportjának előadását nem élvezhették a kívül rekedtek.

A lelki-szellemi felüdülés mellett jó érzés volt régi barátokkal találkozni, új barátságokat

szóni, megismerkedni, és megosztani egymással az örömeinket, gondjainkat. Meg egyszerűen: jó volt csak úgy együtt lenni az Atya szeretetében.

Hiszem, hogy a „Kiskörös '96”-ról senki sem tért haza üres kézzel, és ha az Úr kegyelméből a hagyomány folytatódik, jövőre is legalább ilyen gazdag áldással térhetnek otthonukba a résztvevők.

ÍRÁS AZ ÍRÁSRÓL

„Láttam a látomás után” – Hágár (1Móz 16) • Fábán József

Ábrahám történetének ezzel a fejezetével keveset szoktunk foglalkozni, pedig üzenetet találunk benne a ma élő hívők számára is. Itt az Ábrám és a Szárai névvel találkozunk, de a következő fejezetekben már Ábrahám és Sára névre módosítja az Úr a nevüket (1Móz 17,4–5.15). A könnyebbség okán az utóbbi neveket használom írásomban.

Már 10 éve vándorolt Ábrahám Kánaán földjén (1Móz 16,3). Isten Ábrahám magvának ígérte ezt a területet, de Ábrahám felesége, Sára, magtalan volt (1Móz 15,4). Az évek teltek, ők mind idősebbek lettek, és az örökös érkezése kilátástalannak tűnt (1Móz 15,1–4). Sárának ekkor merész ötlete támadt: „Besegítünk az Istennek... A problémát megoldjuk mi magunk! Itt van a szolgám, Hágár. Fiatal és erős nő, szüljön ő helyettem fiat Ábrahámnak!” Ábrahám elfogadta Sára tervét, és kezdetét vette egy áldatlan, bonyodalmas történet, ami a mai napig is terheli Ábrahám leszármazottainak kapcsolatát.

Isten ígéretére nézve nemcsak Sára és Ábrahám voltak türelmetlenek. Nem csak ők látták úgy, mintha Isten elfelejtette volna beváltani ígéretét, nem csak ők néztek önmaguk öregedésére, nem csak ők vonták kétségbe Isten mindenhatóságát, hanem sok esetben a mai hívők is így tesznek. „Segíts magadon, az Isten is megsegít” – tartja egy közmondás, pedig ha emberi módon akarjuk megoldani azt, amit Isten akar cselekedni, abból nem Izsák fog születni, hanem Izmaél. Isten órája nem úgy jár, mint a miénk. „Nem késik el az Úr az ígérettel, mint némelyek késelemnek tartják...” (2Pét 3,9). Ő mindent pontosan a maga idejében cselekszik (Gal 5,4). Érdekes megfogadni Jeremiás próféta intelmét: „Jó megadással lenni, és várni az Úr szabadításáig” (JSir 3,26). Ezt nem ismerte még Sára, sem Ábrahám. De Mózes sem. Amikor 40 éves volt, úgy érezte, hogy tennie kell valamit Izrael népe sanyarú sorsának megváltoztatására. Nem várt az Úrra. Ő, a herceg, majd megmutatja...! (2Móz 2,11–15). Gyászos futás, bujdosás és 40 évig tartó pásztorkodás lett ennek az eredménye. Ábrahám is és Mózes is tudták, hogy Isten akar tenni valamit, de mindketten a láthatókra néztek, egyiküknek sem volt türelme megvárni az „Isten cselekvésének idejét”. Nem gondoltak arra, hogy „ami az embereknél lehetetlen, az Istennél lehetséges” (Mt 19,26). Nem csak Sára, Ábrahám és Mózes volt türelmetlen, mi is sokszor türelmetlenkedünk: be akarunk segíteni az Úrnak. Emberi módszerek, okoskodások, buzgólkodások és olyan produkciók kerülnek elő, amelyeket Isten sohasem fogad el, és nem áld meg! Eltölthet pillanatnyi öröm vagy megelégedés, mint Izmaél születése idején Ábrahámot, de az nem tart sokáig, a problémák sorozata követi. Higgyük el, hogy *Isten ígéreteinek beteljesedéséhez sohasem emberi utak vezetnek!* Bibliai áldásokhoz csak bibliai út vezet! De jó lenne, ha ezt mindig szem előtt tartanánk! Vonatkozik ez a gyermekek elfogadása és nevelése területére is. Ne hallgassunk Sára tanácsára! Hágár nem arra rendeltetett, hogy Isten tervét vele oldjuk meg. Hágártól csak Izmaél születhet, még akkor is, ha Ábrahám az apa. *Tanuljunk meg csendben várni az Úr megszabott idejére! Ez nem tétlen várakozás, hanem engedelmes szolgálat azon a területen, amelyet Isten ránk bízott.* Más dolog az, amit Isten maga akar megcselekedni, és megint más dolog az, amire minket bíz meg. Isten dolgaiba ne avatkozzunk be, a magunk dolgait pedig szorgalmasan cselekedjük meg!

Ábrahám nem számolt azzal, milyen sok probléma származik majd a meggondolatlan lépéséből. Izráel népe a mai napig viseli ennek átkát Izmaél leszármazottai – az arabok – gyűlölködése révén. Egyetlen elhibázott lépés kiszámíthatatlan következményekkel jár. Amikor Hágár észrevette, hogy terhes, megfélemezte arról, hogy ő csak egy szolga. „Valakinek” érezte magát és fölényesen viselkedett asszonyával szemben. Sára ezt nem tűrhette. Felbomlott a családi béke Ábrahám sátorában. Ez történik ott – a gyülekezetben és a családban is –, ahol emberi módszerekkel helyettesítik az Úr munkáját, ahol nem érvényesülhet az Úr akarata, ahol a Szentlélek nem jut jogaihoz, hanem Ő csak „eszköz” a céljaink elérésében. Sára tanácsa nyomán nagyon sok helyen elvész a békesség és a szeretet. A hívő gyermekek fölényessé és engedetlenekké lesznek szüleikkel szemben. Azt gondolják, így van rendjén, mivel Izmaél lelkülete munkál bennük. Nagyon fontos, hogy a gyülekezetben és a hívők családi életében állandó legyen a Szentlélek jelenléte. A békesség és a szeretet uralkodjék Isten gyermekei között! Ez nem csak a hittől, hanem az Ige, azaz Isten szava iránti feltétlen engedelmségtől is függ. Hágár „valaki” lett, és nem szolga. Az Úr Jézus arra tanít bennünket, hogy legyünk szelídek és alázatosak: ne „valakik”, hanem alázatos szolgálói Jézusnak (Mt 11,28). Így megmarad a tiszta szeretet és békesség közöttünk. Hágár magatartása nagyon bosszantotta Sárát, aki viszont elvesztette türelmét. Sára keserű indulattal kezelte Hágárt. Feszültté vált a légkör Ábrahám sátorában. A baj gyökeret vert, szárba szökött, és fanyar gyümölcsöket termelt. A visszas helyzet visszahatott Sára. Sára még nem látja, hogy a viszály magvát ő vetette el. Kesereg, bánkódik, és újabb emberi megoldáshoz folyamodik: panaszkodik Hágárra Ábrahámnak. Nagyon sok ilyen fajta panasz hangzik el napjainkban is, a szülőkre, a gyerekekre, a testvérekre és másokra. Nem ad megoldást, ha azt tanácsoljuk, hogy béküljenek meg. A baj gyökere mélyen van. A tényleges baj akkor vert gyökeret, amikor az ember levette szemét az Úr ígéretéről és Sára tanácsát követte. Ha ilyen helyzetbe kerülünk, panaszoljuk be magunkat a kegyelem trónjánál! Csak ott és csak így oldódik meg a problémánk. És azonnal megszűnik a panaszunk. Hálaadás válik belőle.

Figyeljük meg: a helytelen emberi megoldást újabb és újabb baklövések sorozata követi. Hágár nem sokáig bírta a feszültséget, emberi megoldáshoz folyamodott. Elszökött otthonról. Egyiptom felé futott. Útja a pusztába vezetett. Ez így történik mindazokkal, akik nem a békesség és a szeretet útját keresik. *A feszültségeket nem a szökés oldja fel.* Sokszor vagyunk tanúi ilyen fajta szökéseknek a családban, a gyülekezetben és a Közösségben is. Először úgy gondolják a szökevények, mint a tékozló fiú: „Majd én megmutatom!” Az öröm nem tart sokáig. Kietlen pusztaság, magány és elhagyatottság következik. A menekülés útjára Egyiptom árnyéka vetődik.

Isten angyalt küldött Hágár után. Hála Istennek, Őneki ma is vannak angyalai, akiket elküld szökevény gyermekei után. Bár Hágár pogány nő volt, Ábrahám magvát hordozta szíve alatt. Isten ezt értékelte benne. A mai „szökevények” is visznek a szívükben egy titkos magot, amit az Úr szemmel tart, és értékkel.

Isten angyala pontosan rátalál Hágárra. Hála az Úrnak, ő a mai szökevények címét is pontosan ismeri! Kell a magány, a pusztaság, a kilátástalan helyzet. Isten hangját itt képes meghallani az ember. Isten nem engedte vesztébe rohanni Hágárt. Egyiptom a veszteséget lett volna. Ma is ez az Isten módszere: utánunk küldi angyalát. Sokan hálásan köszönjük az Úrnak, hogy utánunk küldte angyalát! Halleluja! A betegség, a gyász, a kilátástalan helyzet gondolkodásra készít, és ebben a csendben meghalljuk az Úr hangját!

„Hágár, Szárai szolgálója, honnan jössz és hová mégy?” – kérdezte az angyal. Hágár őszintén válaszolt: „Az én asszonyomnak, Szárainak színe előtt futok...” Csupán a kérdés első felére válaszolt Hágár, a másik felét válasz nélkül hagyta.

Ha ezt a kérdést nekünk teszi fel az Úr, mit válaszolunk rá: „Honnan jössz?” Követjük Hágárt az őszinte válaszadásban, vagy kitérünk, kitérő választ adunk? Az őszinte válasz fél siker.

A kérdés második felét az angyal válaszolja meg. Ő mondja meg, hova menjen Hágár: „Térj meg a te asszonyodhoz, és alázd meg magad az ő keze alatt...!” Szökevényeink számára Istennek ma is ez az egyetlen tanácsa. Hágár nem tiltakozott, engedelmesen követte az Úr tanácsát, és jól járt. Nem csak hallotta, hanem *meghallotta* az Úr tanácsát. Mindenki jól jár, aki meghallja, azaz megcselekszi az Úr tanácsát. Nem lehetett könnyű az út visszafelé Hágárnak, de végig ment azon. Bármilyen nehéz is a visszavezető út, *csak ott hozhatjuk helyre a hibát, ahol azt elkövettük!* Isten mindnyájunknak ezt tanácsolja: „Térj meg!” Vannak, akik úgy oldják meg a dolgot, hogy elmennek egy másik közösségbe, ahol nem ismerik dolgaikat, újak ott, és minden csodálatosan alakul... egy ideig. De az ember magával viszi lelkiségét, bárhová is megy. Előbb-utóbb kibújik a szög a zsákból, és ismétlődik az, ami elől az illető menekült. Az Úr nem javasol senkinek ilyen megoldást! Ő az egyenes utat szereti. Az angyal folytatta Isten üzenetét az engedelmes Hágárnak: „Ímé te terhes vagy, és szülsz fiat, és nevezd nevét Izmaélnak ... az pedig vad természetű ember lesz. Az ő keze mindenk ellen, és mindenk keze ő ellene. És minden ő atyafiai ellenében üti fel sátorát.” Itt van megjövendölve Sára és Ábrahám emberi megoldásának „jövője”, összes következménye. Sajnos, ez végigkíséri Izrael egész történelmét. Ábrahám unokáját, Józsefet izmaélita kereskedők vitték Egyiptomba, és az ő leszármazottaik, az arabok ütik fel sátraikat mindenütt Izrael ellenében napjainkban is.

A történelem tanúskodik Isten szava mellett. Nem szabad az Úr szavát figyelmen kívül hagyni, és az érzelmeink útját követni!

Hágár az Urat – aki vele beszélt – így nevezte: „Te vagy a látomás Istene! Avagy nem e helyen láttam a látomás után?”

Az Úr szava megnyitotta Hágár szemét. Az Isten Igéje mindig ezt cselekszi velünk! Hágár most már tisztán látta, hogy milyen badarságot tett, amikor elszökött otthonról. Azt is *jól látta, hogy Ábrahám Istene őt is szereti, és gondja van rá.* Milyen csodálatos változás! Igen, ezt eredményezi Isten szava. A nehézségek idején mindent sötétben látunk. Isten azonban e történeten keresztül arra figyelmeztet, hogy ha mi nem is látjuk Őt, Ő akkor is lát minket. Bár mi szökünk előle, Lelke elől nem szökhetünk el. Keres olyan alkalmat, amikor utunkat állja, és kénytelenek leszünk meghallani a szavát. Akkor sem ítélt, de nyíltan és egyenesen megmondja, mi a teendők. Nem csak tanácsot, hanem erőt is ad tanácsának végrehajtására. Így Hágárral együtt kiálthatjuk mi is: „Te vagy a látomás Istene, mert e helyen láttam a látomás után!”

A CSALÁD

Áldozz a házasságodra! • Durkó Sándor László

„Házasságseminárium” volt Pécelen. Megérne egy néhány soros eszmefuttatást, hogy az országosan meghirdetett, eddig sokszor szinte kuriózumként kezelt témára miért csak annyian voltak kíváncsiak. Talán sokan a kényelmesebb megoldást választják, és megrendelik a hangkazettákat, így áldoznak házasságukra. (Ez is egy megoldás, bár a finom ebédet nem tudják mellékelni a kazettákhoz a szervezők.)

Miért van szükség „házasságseminárium”-ra?

Volt, aki azt mondta, neki jó a házassága, nem akar hallani a sok zátonyra futotról. Más, aki nem is tudta, hogy milyen is a házassága, azért nem kívánczolt egy kis fejtágítóra, mert nem hitte, hogy házassága jobb is lehetne.

Olyanokról is hallottam, akik a tabuként kezelt szexről nem akartak hallani, inkább ejtették az egészséget. Utóbbiaknak különösen ajánlott az „Intim idők” című kazetta (a cikk végén található címen megrendelhető).

A Green házaspár, Peter és Maureen voltak az előadók, akik Birminghamből érkeztek, szolgálati ajándékukat a Keresztény Családszolgálat (Christian Family Ministries) keretében kamatoztatják.

A gyülekezetekbe küldött ajánlóban az alábbi olvashattuk:

Valamennyien megrendülve tapasztaljuk, hogy lelkünk ellensége, a Sátán, ordító oroszlánként szertejár és kíméletlenül megtámadja a keresztény házasságokat is, nem hagy ki egyetlen korosztályt sem. Hisszük azonban, hogy azért jött az Embernek Fia, hogy az ördög munkáját lerontsa.

Az ajánlóban nem véletlenül volt szó az ördögről. A szeminárium azzal kezdődött, hogy az előadó visszament az időben a világ teremtése előtti ideális „mennyei kor”-ig. Lucifer a legnagyobb hatalmú és dicsőségű kérubfejedelem volt. Fellázadt Isten ellen, és az angyalok egyharmadával a mennyből kivettetett. A Paradicsomban látta, hogy Isten az emberrel milyen közeli kapcsolatban van, eszébe jutott, hogy ő is ilyenben lehetne Istennel, ha nem lázadt volna fel ellene.

Akkor elhatározta, hogy minden tőle telhetőt megtesz az Isten és ember közti, valamint az Isten által adott házastársak közti kapcsolat megrontása érdekében. A Szentírásból tudjuk és napjainkban is tapasztaljuk, hogy alapos munkát végez. Boldogtalanság, tragédiák munkájának eredményei.

A Biblia azt is megjövendöli, mi lesz a sorsa, ezért a rendelkezésére álló kevés időt „jól” ki akarja használni; immáron több évezredes tapasztalattal rendelkezik, és minden fortélyt bevet. Fel kell hát készülnünk, és a lelki fegyverekkel, szeretettel, bölcsességgel, igékkal a Szentlélek instrukciói szerint védelmeznünk kell önmagunkat, családjunkat.

A házasság Isten műve. A Bibliában határozott útmutatásokat kaphatunk mind a párválasztásra, mind a házasságra, házasesetre, gyermeknevelésre vonatkozóan, de példaként állnak előttünk a Szentírásban említett ősatyák, királyok és mások élete, házassága is.

Angliában és más országokban is elterjedt gyakorlat a keresztény jegyespár házasság előtti felkészítése. Ezt a gyülekezetek nagyon fontos feladatként kezelik. Autót sem vezethetünk jogosítvány nélkül, melynek megszerzését egy felkészítő tanfolyam előz meg. Ha a házasságban nem ismerjük a veszélyeket, nem tudunk eligazodni, nem csak eltévedünk, de bizony tragédia okozói és szenvedő alanyai is lehetünk. Olyan a házasság tehát, mint egy autó, amely nem csak attól mehet tönkre, hogy agyonhajtották, hanem attól is, hogy nem tartották karban, nem volt még véletlenül sem szervizben. Mint a mai autók, úgy a házasság is előrozsdásított anyagból készül, így nagy gondosságot, rendszeres szervizt igényelne.

Minden házasságban lehetnek problémák, de nem szabad hagyni, hogy azok elhatalmasodjanak, kezelhetetlenné váljanak. Angliában végeztek egy közvélemény-kutatást, hogy mi miatt vitatkoznak, veszekednek a házaspárok a legtöbbit. A legnagyobb meglepetésre az első helyre az egyházi, gyülekezeti, lelki munkával kapcsolatos kérdések kerültek.

A másik meglepetést az okozta, hogy míg a világi házasságokban minden ötödikben veri a férj a feleségét, addig a keresztény házasságokban (itt a meglepetés ideje) minden tizenötödik házaspárnál fordul ez elő. Nem is sejtjük, pedig a hívő házasságokban is előfordul a tettelegesség. Van tehát miről beszélni, nem csak a házasság előtti, hanem a házasság alatti időkről is.

A különböző, krízishez vezető helyzeteket elemezni kell. Semmilyen krízis sem ad jogot egyik házastársnak sem – kivéve a házasságtörést – a válásra. Isten utálja a válást!

A válás rengeteg embernek okoz fájdalmat, több száz, sőt sajnos közismert keresztény házaspárok válása esetén több ezer emberben is lelki válságot, sérülést idéz elő.

A Sátán ilyenkor dörzsöli a markát, megveregeti a váló felek vállát, megköszönve együttműködésüket.

Külön került említésre „Intim idők” címmel a házasság szexuális oldala. Jó tankönyv lehet e

tekintetben az Énekek Éneke. Amiről pedig a Szentírásban nem olvasunk, az a házaspárra és Istenre tartozik. Senkinek nincs joga itt dogmákat felállítani. A szexet Isten ajándékaként kell kezelni és nem valami kötelező házifeladatként.

Felszabadult szívvel, lélekkel, vidáman, humorosan kell a kérdést kezelni és gyakorolni, mint egy társasjátékot, természetesen az igei határokon belül.

A gyermeknevelés kapcsán ismét szóba került a bot. A nevelés egyik eszközeként előkerülhet a vessző, fakanál, de csak a gyerekek, és nem a házastárs móresre tanítására.

A gyermek önálló személyiség, mindent meg kell tennünk igei nevelése érdekében, de helyette nem dönthetünk Jézus Krisztus mellett. Fontos tudnunk, hogy életünkben Istennek kell az első helyen lennie, de a sorban a házastárs és a gyermek következik, és csak ezek után a gyülekezet és a szolgálat. Nem szabad, hogy a szolgálat mindenek elé, akár Isten elé kerüljön. Mindennek rendelt ideje van, a munkának, pihenésnek, családdal való foglalkozásnak, szolgálatnak. Isten maga is megpihent hat munkanap után. Példát akart adni, az ember teremtése utáni napot a nyugalom, pihenés napjává nyilvánította. Így az ember pihenéssel kezdte földi pályafutását.

A jezsuiták azt mondják, hogy „adj egy öt éven aluli gyermeket, és én jezsuitát nevelek belőle”. A nyiladozó értelmű gyermeket ért hatások egész életre meghatározóak. Mindaz, amit lát, hall, érzékel a gyermek, meghatározza jövőjét. Óriási tehát a szülők felelőssége. Sok hasznos, gyakorlati tanács hangzott el a különböző témakörökhöz kapcsolódóan. Például az igeverseket úgy lehet a legbiztosabban minden nap átnézni, ha a „Mindennapi kenyérünk”-et, vagy más bibliaverseket tartalmazó könyvet olyan helyre függesztünk ki a lakásban, ahol minden nap megfordulunk és bizonyos időt is kénytelenek vagyunk eltölteni. Az előadók elmondták, hogy a náluk vendégeskedő evangélisták, lelkészek is kaptak vezetést a falra kiakasztott „Élő Fény” füzetecske által, mely a napi igéket tartalmazta.

Az előadások tartalmának lényege a részletekben van elrejtve, ezért ajánlott a kazettasorozat mindazoknak, akik jó házasságban éltek, élnek, vagy szeretnének élni. Hogy házasságunk jó legyen, rajtunk nagy mértékben múlik. Ha felkészültek vagyunk a Sátán támadásaira, akkor nem tud orvul, váratlanul legyőzni, mert Isten segítségével meg tudjuk védeni magunkat, házastársunkat, házasságunkat! *Jobb jó házasságban élni, mint házasságon kívül vagy rossz házasságban égni.*

A szemináriumon az egyik sokat emlegetett igé: „Amik csak igazak... tiszták... jóhírűek... ezekről gondolkodjatok!” (Fil 4:8)

Hogy a házasságunk igaz, tiszta, jóhírű legyen vagy maradjon, gondolkodjunk róla, de itt ne álljunk meg, hanem tegyünk is érte!

A kazetták megrendelhetők az alábbi témakörökben 150,- Ft/db-os egységáron, utánvétellel, a postaköltség felszámolásával: *Kármel Gyülekezet* 2119 Pécel, Pesti út 54.

Témák: Nehéz idők 4 db kazetta; Intim idők 4 db kazetta; Gyermek ideje 4 db kazetta.

A férfi identitása • Összeállította: ifj. Kovács Béla

Isten teremtésében a férfiaknak jól meghatározott helyük van, melynek betöltésére az Ő akaratából elhívta őket. Ez pedig az Isten közelségében való, az Úrnak átadott szívű, szolgáló élet. Ha a férfi ezt a helyet elhagyja, sok szenvedésben lesz része személy szerint, de sok negatív következménnyel is jár a következő generációkra nézve.

Az Édenkertben Ádám nem állta meg a helyét, passzivitásba vonult, ezáltal Éva kezébe került a kezdeményezés, aminek igen súlyos, máig ható következménye lett: a bűn belépett az emberiség történetébe.

Isten jelenlétének elhagyása azzal jár, hogy a férfi önazonosságát a világban kezdi keresni. Ez sokszor az Istentől való teljes elhidegüléshez és elszakadáshoz vezet, mivel az ember úgy lett teremtve, hogy egy nálánál nagyobbba tekinthessen fel. A Teremtővel megszakadt kapcsolata

helyett szinte automatikusan a bálványokhoz fordul. Isten jelenlétének elhagyása kihat az utánunk következő generációkra is, hiszen gyermekeink tőlünk, szülőktől tanulnak. Mi más tanulhatnak, mint amit látnak? A bűn Ádámtól kezdve elhat minden emberre, ez alól nincs kivétel. Azonban nagy meggondolatlanság lenne mai helyzetünkért őseinket hibáztatni, hiszen mi sem vagyunk jobbak náluk. Inkább az Ige és a Szentlélek által ismerjük fel jelen állapotunkat, s őszinte szívvel próbáljunk választ találni ezekre a kérdésekre. Ki vagyok én? Honnan jöttem és hová tartok? Van-e esélyem arra, hogy a bűntől tönkretett Isten–ember kapcsolat személyes életemben helyreálljon?

Önarckép

Az első lépés, felismerni és felmérni helyzetemet az Ige fényében. Mivel atyáimat nem tagadhatom meg, akiktől hiábavaló természetemet örököltem – vagy ha megtagadnám is, mit változtatna ez azon, hogy az ő leszármazottjuk vagyok? – helyesebb reálsan és bűnbánattal értékelni magamat. Valahogy úgy, ahogy Ezékiás király tette, amikor a lévitákat felszólította a régóta felhagyott Jahve-tisztelet felújítására és folytatására (2Krón 29,6–11). Ezékiás nem tagadta meg az atyákat, de bűneiket igen! Nézzük csak, mik is voltak azok a bűnök, amelyek a nép Jahvétől való elszakadásából eredtek.

„Mert hűtlenné váltak őseink: azt tették, amit rossznak lát Istenünk, az Úr, és elhagyták Őt...” – vagyis nem gondoltak már rá.

„Elfordították arcukat az Úr hajlékától...” – vagyis nem keresték a Vele való kapcsolatot.

„...háta fordítottak Neki” – vagyis mindegy volt nekik, mi történik.

„Még a csarnok ajtóit is bezárták...” – vagyis másokat sem engedtek Isten közelébe, így hitetlenséget okoztak.

„...eloltották a mécseseket...” – vagyis megoltották a Szentlelket.

„...nem hoztak illatáldozatot...” – vagyis nem könyörögtek másokért sem, akik elestek.

„...és nem mutattak be égőáldozatot a szenthelyen Izráel Istenének” – vagyis nem jutottak bűnbánatra.

Megdöböntő a pontosság, amivel ez az ige a jelen korra is érvényesen ábrázolja az Istentől elszakadt férfi szívét. Bizony ez vagyok én, a férfi a huszadik század végén!

Miben mutatkozik meg, hogy elfordítottam arcomat az Úr hajlékától?

Nincs csendes időm? Nincs Istennek dicsérete az életemben? Nincs hálaadás? Nincs bibliaolvasás és könyörgés? Pedig gyülekezetbe járok!

Hogyan fordítottam Neki háta?

Nem veszek Róla tudomást, bizonyos dolgokat Isten nélkül végzek, vagy mindennapi munkámból kizárom Őt? Elhagytam az Ő félelmét hétköznapi dolgaim – pl. adóbevallás stb. – intézésében? Talán jól érzem magam Isten nélkül is. Még olvasni is rossz, de gondoljunk csak bele, talán mi mentesek vagyunk mindezekről?

Vagy a következő lépés: *Hogyan zártam be a tornác ajtóit mások előtt?*

Rossz példamutatással, negatív beszéddel, hitetlenséggel, lelki passzivitással, gyermekeim tanításának elhanyagolásával?

Netán *megoltottam a Szentlelket?* Mások megítélésével, emberektől való félelemmel, büszkeséggel, zúgolódással, a lelki ajándékok elhanyagolásával.

Előfordult, hogy *nem tömjéneztem és égőáldozatot nem vittem?* Amikor nem imádkoztam másokért, nem álltam a népért a résre. Amikor nem kértem bocsánatot és nem gyakoroltam megbocsátást.

„Ezért haragudott meg az Úr Júdára és Jeruzsálemre. Ezért tette őket iszonyatossá, borzasztóvá és gúny tárgyává” (2Krón 29,8).

Isten perel

Íme az önarckép. Ilyen az Isten nélküli férfi, aki elfeledkezett Alkotójáról. Isten haragja van

rajta, mert elhagyta élete forrását, az Urat, kapcsolatát megszakította Vele. Ezért perel az Úr a férfival.

Isten a férfit kezdettől fogva megbízta a kapcsolat építésével. Az Istennel megszakadt közösség viszont magával hozza az emberekhez fűződő kapcsolatok szétesését is. Széthull a család, a férj-feleség kapcsolat megtörik, a gyermekek láznak szüleik és a társadalom ellen. Úgy látszik, ez kortünet, nemcsak Magyarországon, hanem az egész világon. Az egész emberi társadalomban zavarodottság, meghasonlás mutatkozik. Ne gondoljuk, hogy a szeretet valami olyan égi szubsztancia, aminek kevés köze van az emberek közötti hétköznapi viszonyhoz. A szeretet a kapcsolatokban épül és mutatkozik meg. Ahol az emberek elhidegedtek, közömbösek egymás iránt, ott nem csoda, hogy a szeretet megkevesbedik (2Tim 3,1–5). További mélyreható következmény a paráznság (Hós 4,12). Mindezek pedig együtt eredményezik, hogy elmarad a növekedés, és lassan kihál a nép.

Istennek pere van a férfival. Veled is pere van az Úrnak? Kapcsolataid széttörték, hiányzik belőlük a szeretet? Hűtlenül elhagytad az Urat és szemeidet a modern bálványokra emeled, a karrier, pénz, hatalom a mozgató rugója még a gyülekezetben is? Hiányzik Istennek ismerete és félelme mindennapjaidból? Isten nem riad meg attól, hogy beleengedje a férfiakat különösen nehéz élethelyzetek félelmeibe és gondjaiba – fizikai kimerültségtől a szívinfarktusig, anyagi ellehetetlenülésig, válásokig.

Mindezt azért, hogy visszatérjenek Teremtőjükhöz, hogy keressék Istent, az Urat. Keressék Őt, aki megsebez, de be is kötöz, aki gyógyulást hoz a töredelmeseknek, és a megsebzett szívűeket bekötözi.

Gyógyulás

Jelen korunk kereső férfiai – legyen az sikeres üzletember, vagy a nők bálványa, mackó típusú férfi, vagy az erőt eszményítő vonzó típusú férfias férfi – Isten nélkül és Istentől kívül önazonosságát megtalálni nem tudja. Identitás zavarban szenved, amelynek jelei a következők.

– *Menekülés a valóságból*: A múlt feldolgozatlan eseményei egy jobb világ utáni vágyakozásban jelentkeznek. Ugyanakkor a jövőtől való félelem és a bizonytalanság elzárja az utat egy reményteljes és reális jövő elől. Menekülés a vágyak világába. Hívóknél ez sokszor mint vélt elhivatottság jelentkezik, ami aztán rövid időn belül kifulladás.

– *Képmutatás*: Minél nagyobb eddigi életünk feldolgozatlan deficitje, annál nagyobb lesz mások irányában a megjátszási kényszer, hogy a problémákat takargassuk. A belső szeretethiány, kisebbségi érzés, félelmek, kifelé fölényben, nagyravágyásban, agresszivitásban jelentkeznek.

– *Szeretetlenség*: Oka, hogy szeretetet csak kapni akarunk, adni nem. Torzult kapcsolatainkból következik ez, ami ellentétes Isten szeretetével.

Csak Isten tudja benned az űrt betölteni a Jézustól kapott és az Ő iránta való szeretettel. Ő rendezni akarja életedet veled való együttműködésben. Nem csak Teremtőd, hanem Megváltód és lelked gyógyítója is akar lenni. Az eddigi életről kialakított önképet teljesen új képpé tudja változtatni. Isten rólad alkotott képe gyökeresen különbözik a saját magadról látott képtől. Isten feltételek nélkül szeret, és Jézus áldozatán keresztül tökéletesnek lát: értékesnek (Ézs 43,4), megváltottnak (Róm 3,23–24), meggyógyítottak (Ézs 53,5), hibátlannak (Ef 1,4), igazságosnak (1Kor 6,11). Isten örökösei vagyunk (Róm 8,16–17). Engedd, hogy az Úr átformálja életedet valóságosan is ennek megfelelően. Fogadd el az Ő szeretetét, és így leszel képes magadat is elfogadni, embertársaidat pedig szeretni.

Belső világunk átrendezése mély békességet ad, és új erőket szabadít fel. Többé már nem a félelem és meghasonlás uralkodik rajtad, hanem az Ő Lelke.

„Ímé, újat cselekszem, avagy nem tudjátok még?” (Ézs 43,19)

Istennek terve van veled! Engedd, hogy véghezvigye!

Milyen az eszményi férfi? • *Durkó Sándor László*

Szerelmes regényeket olvas a fél ország. Megdöbbenett az a nemrég napvilágra került adat, hogy havonta 600.000 szerelmes regényt adnak el, melyet több mint egymillió nő olvas. A Harlequin kiadó közvélemény-kutatást végzett olvasói körében arról, hogy szerintük milyen az eszményi férfi.

Nos, az ideális férfi országonként más és más tulajdonságú. A magyar nők a szerető, gondoskodó természetű férfit „díjazzák” leginkább. A közhiedelemmel ellentétben a nőket kevésbé érdekli, hogy kedvesük szexis és jóképű legyen, ennél sokkal jobban szeretik, ha optimista.

A magyar nők igénylik, hogy férjük magabiztos, határozott legyen.

A szerelmes regényeket olvasó nők a könyvekben leírt ideális férfit keresik. Általában olyan tulajdonságúakat, melyek csak a mesében vagy a regényekben találhatók.

A Szentírásban olvashatunk arról, hogy milyen legyen a férj, a családfő. Érdekes módon az igei minta és a női idea hasonló. Nem véletlen tehát, hogy sok világi nő szeretne magának olyan férjet, mint az ismeretségi körében lévő hívő munkatársa vagy hívő házaspár férfi tagja. A közvélemény-kutatásokat, ha másért nem is, azért érdemes átnézni, hogy tudjuk, a másik nemnél mi a „nyerő”. Ha valaki házasság előtt áll, akkor azért, ha valaki már házasságban él, akkor pedig azért, hogy tudja, mivel lehet még jobban tetszeni a feleségének.

Mi hívők, akik nem szerelmes regényeket, hanem a Szentírást olvassuk, tudjuk, hogy a legfontosabb: a férfi legyen megtért, újjászületett keresztény.

A többi tulajdonságot is e két tény – a megtérés és az újjászületés – kell, hogy meghatározza, s lesz ezáltal még eszményibbé, mások szemében talán példaképpé a *férfi*.

Azért vessünk egy pillantást az alábbi táblázatra, ahol a férfiakkal szemben támasztott legfontosabb tulajdonságok vannak rangsorolva, és az, hogy az ideális férfi mit nem tesz soha...

{k1996301}

{k1996302}

VILÁGABLAK

Eric Liddell, a Tűzszekerek atlétája • *David J. Michell*. Fordította: *ifj. Kovács Béla*

Ha már láttad a Tűzszekerek c. filmet, bizonyosan visszaemlékszel a döbbenetre, amit az utolsó filmkockákon olvasott rövid szöveg okozott a nézőknek:

„Eric Liddell misszionárius meghalt a megszállt Kínában a második világháború végén. Egész Skócia gyászolta őt.”

Láttam Eric Liddell a halála előtti napon. Iskolánkat több mint két évre abba a táborba internálták, ahol ő is fogoly volt. Azon a napon lassan sétált a tábori kórház melletti fák alatt, annál a nagy térségnél, ahol korábban kosarazni és métázni tanított bennünket gyerekeket.

Mint általában, aznap is volt mindenkire egy jó szava, különösen a gyerekekhez. Az atléta, aki az 1924-es párizsi olimpián megtagadta, hogy *vasárnap* fusson, később mégis aranyérmet nyert és világcsúcsot állított fel 400 méteren, s akkor, huszonegy évvel később, negyvenhárom éves korában, készült, hogy átszakítsa a célszalagot földi életének versenypályáján.

Akkor nem tudtunk semmit arról a fájdalomról, amit titkolt, és ő nem tudott az agydaganatról, amely elvette életét a következő napon, 1945. február 21-én.

Eric Liddell Kínában töltött húsz éve meglehetősen eseménydús volt. Olimpiai győzelme után egy évvel Eric búcsút mondott Edinburghnek. Több mint ezer ember búcsúztatta, akik nem voltak képesek elfogadni, hogy szolgálatba áll. Megfontoltan szakított a hírnévvel és dicsőséggel, ami Nagy-Britanniában az övé lehetett volna, és Isten hívásának engedve, misszionáriusként Kínába ment. Otthoni gyülekezete, a Morningside Congregational támogatásával és imáival csatlakozott a Londoni Missziós Társasághoz, követve Eric édesapja és bátyja példáját. Évekig tanított a tiencsini Angol-Kínai Főiskolán, majd elhatározta, hogy a falusi evangélizáció embert próbáló szolgálatába áll. Biciklin és gyalog sok-sok kilométert tett meg viszontagságos körülmények között.

Egyszer, amikor a japán-kínai háborúskodás a harmincas évek vége felé már igencsak kiterjedt volt, Eric hallott egy sebesült emberről, aki egy elhagyatott pogány templomban haldoklott, de akin a helybeliek, a japánok megtorlásától tartva, nem mertek segíteni. Ericnek sikerült a következménytől való természetes félelme ellenére rávenni egy embert, hogy kordéjával kíséresse el megmenteni ezt a haldoklót.

Azon az éjszakán, amíg egy dűledező kínai fogadóban aludtak, Isten bátorította Ericet a Lk 16,10 igéjével: „Aki hű a kevesen, a sokon is hű az.” A következő napon megtalálták a haldoklót, felemelték a kordéra és elindultak visszafelé az úton, amelyen jöttek. Miközben óvatosan vezették a zötykölődő, nyikorgó kordét a szekérnyomon, csodálatosan megőrizte Isten őket a portyázó csapatoktól. Közben valakitől hallottak egy másik súlyos sebesültről is. Ez az ember egyike volt annak a hatnak, akiket földalatti szervezkedéssel vádoltak és lefejezésre ítélték. Sorba állították őket, öten letérdeltek és a katonák egy kardcsapással kivégezték őket. Mivel a hatodik nem térdelt le, a kard félrecsúszott és hatalmas vágást ejtett a férfi tarkójától a szájáig. Előreesett és a katonák otthagyták, hogy úgyis meghal. A falusiak később eljöttek és bevitték egy közeli kunyhóba. Bár a veszély most még nagyobb volt, Eric és kísérője elment ezért a haldoklóért is, feltették a kordéra, és a két szerencsétlen sebesülten tizennyolc mérföldet gyalogoltak a missziós kórházig. Ez a második férfi nemcsak hogy felépült, hanem Jézus Krisztus követője is lett később.

Mínthogy Kínában a körülmények a Pearl Harlbou bombázását megelőző hetekben nagyon megromlottak, Eric Liddell elrendezte, hogy feleségét és két gyermekét hazaküldi Kínából, ő maga pedig néhány hónappal később akart hozzájuk csatlakozni. Florence Lidde aztán Kanadában már biztonságban megszülte harmadik lányukat, akit Eric soha nem látott. Mielőtt elutazhatott volna, a japánok összegyűjtöttek minden ellenséges nemzetbeli személyt, és az észak-kínai Shantung tartományba internálták őket.

1943 augusztusában sok más misszionárius gyermekével együtt engem is ebbe a táborba vittek. Soha nem fogom elfelejteni azt az embert, akiről a többi foglyok izgatottan beszéltek, hogy ő az az olimpiai bajnok, aki nem futott vasárnap. Eric Liddell kimagaslott az 1800 ember közül, akiket egy 150×200 méteres területre zsúfoltak össze. Ő volt a felelőse annak a barakknak, ahol mi, fiatalabb gyermekek, akik a háború miatt már négy éve szüleinktől távol éltünk, tanítóinkkal együtt laktunk. Ő is ott lakott a nagyon zsúfolt férfi részlegben mellettünk, ahol egy embernek csak 90×180 cm-es hely jutott. Minden reggel ott volt a névsorolvasásnál, amikor az örök megszámoltak minket. Hetente egyszer Eric bácsi foglalkozott velünk, amikor szabadnapot adott tanítóinknak, a Kínai Belföldi Misszió misszionáriusainak és a hölgyeknek.

Kedves arca és meleg mosolya tanúsította, hogy mennyire szereti a gyerekeket, és mennyire hiányoznak neki az övéi.

Eric Liddell segítette szervezni az atlétikai versenyeket. Az emberek gyenge fizikai állapota ellenére, ami a háború következménye volt, a versenyszellem és sportbarátság megvolt köztünk. Fiatalok és idősek egyaránt izgatottan lestük, amint Eric Liddell fut a veteránok

versenyén, fejét jellegzetes módon hátraszegve, a győzelem felé.

A kosárlabda, a foci és a méta mellett Eric megtanította nekünk kedves énekét is.

Ez az ének nagy vigasztalásul volt egyik misszionáriusnak, aki nemcsak hogy el volt szakítva férjétől a háború alatt, hanem a fiát is agyonütötte az áram egy csupasz vezetékről, ami az egyik világítótoronyhoz vezetett. Eric Liddell gyakran beszélt nekünk az 1Kor 13-ról és a Mt 5-ről. Az Újszövetség ezen helyei világították meg önzetlen és alázatos élete titkát, amikor egyes ritka alkalmakkor kérésre beszélt arról, hogyan utasította vissza a vasárnapi futást, vagy hogyan nyert aranyérmet.

Egyszer Eric bácsi elmesélt egy történetet, amikor megkérték, hogy fusson egy rendkívüli versenyen Észak-Kínában egy atlétikai viadalon. A probléma csak az volt, hogy a verseny egy félórával előtte volt időzítve a hajónak, amely visszavitte volna őt az iskolába, ahol tanított. Tartva attól, hogy lekési a hajó indulását, taxit rendelt, hogy a pályáról rögtön a hajóhoz vigye őt. Eric győzött a versenyen, és már éppen beugrani készült a várakozó taxiba, amikor elkezdték játszani a himnuszt, majd rögtön utána a Marseillaise-t. Így állva kellett maradnia, számolva az elveszett percekkel. Ahogy a zene elhallgatott, beugrott a taxiba, aminek sikerült húsz perc alatt kijutnia a rakpartra. Ekkor a hajó éppen elindult a partról. Egy hullám azonban egy pillanatra közelebb lökte a parthoz. Eric gyorsan feldobta a táskáját a fedélzetre, és hatalmas gazella ugrással maga is felugrott a mozgó hajóra.

Eric Liddell azonban nemcsak a sportot és pihenést szervezte az internáló táborban, hanem sok embert tanított és gyámolított. Különös figyelemmel volt az idősekre, gyengékre és a betegekre, akiket a tábori viszonyok nagyon megviseltek. Mindig részt vett az istentiszteletek szervezésében is, amelyek a tábori élet egy részét képezték.

A fedetlen pöcegödrök, patkányok, legyek és különböző betegségek ellenére, amelyek egy ilyen zsúfolt táborban általánosak voltak, az élet normális kerékvágásban haladt, jollehet Eric Liddell derűs és kitartó közreműködése nélkül sok ember nem élte volna túl ezt az időt. Különösen hálásak voltak látogatásaiért és vigasztalásáért egy özvegyasszonynak a lánya és egy római katolikus apáca, akik súlyos betegek voltak és karanténba zárták őket a tábori hullaházban. Eric egyike volt azoknak, akiknek feladata volt a törvényt és a rendet megtartani a táborban. Kicsiben ott volt az egész világ, hisz a táborlakók körülbelül húsz nemzetből zsúfolódtak össze.

Milyen boldogok voltunk mi fiúk, amikor felmáztunk a tábor japánok lakta részének fáira, és nem a japán örök, hanem Eric és tanítóink vettek kezelésbe minket.

Ahogy aztán a fogság hónapjai évekre fordultak, sok dolog jött, amelyek elkeseredésre adtak okot a táborban. De, hozzánk hasonlóan Ericet se törték le ezek. A kívülről jövő hírek, amelyeket rendszeresen átadott nekünk, fenntartották életkedvünket. Egyikünk se tudta, hogyan jöttek be a hírek, még az informátorunk sem.

Eric Liddell hónapokkal a felszabadulás előtt meghalt. A tábor japán részében temették el, ahol az internálás során meghalt többi ember is nyugodott. Én is tagja voltam a Chefoo és Weihsien iskolák gyerekeiből toborzott díszőrségnek a temetésen.

Egyikünk sem felejtí el soha azt az embert, aki teljesen eltökélte magát, hogy Istent teszi az első helyre azt az embert, akinek alázatossága határozott keresztény élettel és sugárzó istenfélelemmel párosult.

Mi volt az ő titka? Visszavonhatatlanul odaszánta életét Jézus Krisztusnak, megváltójának és Urának. Ez a barátság mindent jelentett az ő számára. A mogyoróolaj-lámpa pislogó fényénél minden hajnalban barátjával tanulmányozta a Bibliát a zsúfolt hálóteremben, és minden nap egy órát beszélgetett Istennel.

Mint hívőnek, Eric Liddellnek az volt a kívánsága, hogy minél jobban megismerje Istent, mint misszionárius pedig azon fáradozott, hogy minél inkább megismertesse Istent az emberekkel

*„Légy csendben én lelkem, az Úr a te oldaladon áll,
Viseld türelemmel a fájdalom és bú keresztjét,*

*Hagyd Istenre, hogy Ő cselekedjen és őrizzen,
Mindenekben Ő hűséges marad.
Légy csendben én lelkem, a te legjobb mennyei barátod
Tövises utakon vezet egy dicsőséges országba.” (Eric éneke)*

KÖRKÉP

Beszámoló az OP üléséről • Pataky Albert

1996 március 30-án tartotta legutóbbi munkaülését az Országos Presbitérium, amelyen harmincegy testvér képviselte az ország gyülekezeteit.

Mint mindenkor, most is egy óras ima és dicsőítő alkalom előzte meg a testület munkáját. Az imádságra buzdító igéket Kázmér Pál testvér olvasta a Jn 8,1–2-ből. Kiemelte Jézus szolgálatának példája alapján, hogy az Atyával való rendszeres imaközösségben élő szolgálatát jellemezheti az, hogy „az egész nép hozzá méne”.

Olyan sokan vannak mai társadalmunkban, akiknek szükségük van az evangéliumra! Felelőségünk nagy! Vajon mi hogyan képviseljük a jó hírt? Csak hitelesen, imafedezettel és krisztusi életvitellel szabad hirdetnünk az Igét! Erre van szüksége a világnak és hazánknak! Az OP értékelt az országos közgyűlést. Többen kifejezésre juttatták, hogy helyesnek találták gyülekezeteik küldötteivel együtt, hogy nem a parttalan viták alkalma volt a közgyűlés, hanem az egység és összetartozás érzését keltette. Ez viszont csak akkor jó, ha a vitás kérdések őszinte megjelenésének és megoldásának a helye a közgyűlés előtt és után az Országos Presbitérium tanácskozása.

Ennek megfelelően a nyílt és őszinte vélemény nyilvánítás és a vélemények testvéri módon való ütköztetésének alkalma volt (igyekezve arra, hogy a szeretet megmaradjon) az OP legutóbbi ülése.

A testület elfogadta azt a javaslatot, hogy legközelebbi három napos együttlétük során hitelvi, dogmatikai és a különböző kegyességi gyakorlatok kérdésével foglalkozzon.

Gyülekezeteinkben várják és számonkérlik az OP állásfoglalását, mivel annak elsődleges feladata kell, hogy legyen a Közösség lelkiségének őrzése, erősítése és jó ételemben vett felügyelete.

Fábián Attila testvér beszámolt ausztráliai útjáról, amelyre az ott élő magyar gyülekezetek meghívása alapján került sor. Az ottani Assemblies of God gyülekezetek öt év alatt háromszorosára növekedtek. Napjainkban 5–7 naponként alakul egy új gyülekezet. A növekedést tíz éve megelőzte egy vajúdási időszak, amire hasonlít a mostani hazai helyzetünk. Jó lenne, ha a folytatás is hasonló lenne! Isten adja meg! Beszámoló hangzott el a Pünkösdi Európai Misszió és az Európai Pünkösdi Közösség komité üléséről is.

Személyi kérdések tárgyalása után örömmel értesülhetett a vezető testület arról, hogy az úgynevezett „Battonya-ügy” pénzügyi és telekkönyvi szempontból lezárult. 900 ezer forint alaptőke tartozás kiegyenlítése után a Békés megyei Munkaügyi Központ méltányosságból a hasonló összeget elért kamatokat a Közösség elnökségének kérésére elengedte. A jó hírek közé tartozott az is, hogy a Bibliai Főiskola számára sikerült egy megfelelő épületet találni Budapesten a Gyömrői úton.

Kovács Zoltán testvér, az Élő Víz felelős szerkesztője 1996 március 31-i hatállyal lemondott posztjáról. Az OP a kialakult helyzetet és a lemondás előzményeit tárgyalta, valamint értékelt a részletek megvitatásával. Testületi döntés alapján az elnökség a szerkesztőség ülésén, a presbitérium köszönetét fejezte ki testvérünk eddigi áldozatos munkájáért.

Utolsó napirendi pontként az állami támogatás elosztása következett, pályázati úton történt igénylés alapján. Erre az esztendőre harminchét gyülekezet nyújtotta be igényét 45 millió 800

ezer forint összegben építési támogatás címén. A pályázatokat az Országos Gazdasági Munkacsoport és szakmai zsűri értékelte; javaslatuk alapján döntött az e célra rendelkezésre álló 9 millió 160 ezer forint állami támogatás elosztásáról az OP. Bár az állami támogatás szétosztása évek óta általában „forró téma”, meglepően hamar, és testvéri gesztusok kíséretében zárult a megbeszélés.

Az Országos Presbitérium ülését imával fejezte be.

Képek az Országos Konferenciáról

A közelmúlt heteiben az Evangéliumi Pünkösdi Közösség gyülekezeteinek tagjai, a konferencia szervezői reményteljes várakozással tekintettek az Országos Pünkösdi Konferencia elé.

Ma már nem csak hitünk és reményünk szerint, hanem megtapasztalásaink, az átélt áldások alapján emlékezhetünk vissza a negyvennyolc év után első budapesti Országos konferenciára. Az Elő Víz a következő számban ad bővebb tudósítást az eseményekről.

A következő képek a konferencián készültek.

{k1996303}

{k1996304}

{k1996305}

Az 1100 éves MAGYARORSZÁG EVANGÉLIZÁLÁSÁÉRT 2000-ig és azután • (T. J.)

A csillebérci volt úttörőtábor adott otthont a fenti címet viselő konferenciának május 7–9-ig. E jeles seregszemlére több mint 50 különböző egyház, felekezet, missziós társaság és keresztyén alapítvány 180 képviselője gyülekezett egybe. A résztvevők érdeklődő várakozással tekintettek a konferencia elé, melyet lassan, de folyamatosan egyfajta közösséggé formált Lelke által az Egyház Ura. Az egységre jutást a megbocsátás és a szeretet légkörében megtartott úrvacsoravétel, és az egyhangúlag elfogadott szándéknyilatkozat pecsételte meg. Azzal a reménységgel adjuk közre a konferencia céljairól szóló, a programfüzetben megfogalmazott gondolatokat és a nyilatkozatot, hogy testvéreink imádságos szívvel és tevékeny szolgálattal segítik elő a bennük foglaltak megvalósulását. A konferencia hosszú címe először is kifejezi hazánk több mint ezer éves történelmét, amely ott lüktet valamennyiünk ereiben, és amely egyszersmind *a hazai keresztyén misszió története* is, hiszen hálásan állapíthatjuk meg, hogy országunk valamennyi nemzedékéhez szólt Isten evangéliuma. De a címben ott szerepel egy évszám is: a missziós szempontból oly közeli ezredfordulóé. A konferencia célját így fogalmazhatjuk meg: *történelmi tapasztalatainkat megbecsülve és felhasználva tájékoztassuk egymást múltbeli és jelenlegi evangélizációs erőfeszítéseinkről, motiváljuk és lelkesítsük egymást olyan evangélizációs stratégia kidolgozására és véghezvitelére, amely alkalmas elérni az Örömhírral honfitársaink minél szélesebb rétegeit.*

Nagyon fontosnak tartjuk, hogy mindez *Krisztus Magyarországon munkálkodó népének minél szélesebb körű részvételével és egységével* valósuljon meg. Épp ezért nagy öröm, hogy a konferencián *reformátusok és baptisták, hívő katolikusok, evangélikusok és methodisták, pünkösdiel és szabadkeresztyének, testvérgyülekezeti és az Óskeresztyén Apostoli Egyház* tagjai mellett több mint egy *tucat független és önálló gyülekezet* képviselői ugyanúgy részt vettek, mint *egy sor hazánkban munkálkodó missziós társaság* munkatársai. Nyugodtan mondhatjuk, hogy a *keresztyének ilyen széleskörű együttlétére még nem nagyon volt példa hazánkban.* Ezért, ha tetszik történelmi jelentőségű ez a konferencia. Persze mindez

egyáltalán nem előzmények nélküli. Elég ha az *ökumenikus* és *aliance* összefogásra, az évek óta működő *Ökumenikus Evangélizációs Munkaközösségre* gondolunk, vagy azokra a szintén felekezetközi imamozgalmakra, amelyek hazánk lelki megújulásának alapfeltételeként a keresztyének egységéért is rendszeresen imádkoznak. De van ennek a konferenciának közvetlen előzménye is: 1995 november 10-én hat felekezet és sok független gyülekezet mintegy 65 képviselője vett részt azon az ún. *Evangélizációs Konzultáción*, ahol közösen határozták el, hogy megrendezik ezt a konferenciát.

Közösséget és egységet építő, és egyszersmind célokat kitűző, misszióra, evangélizációra lelkesítő találkozó volt ez.

Fenti célt szolgálták a délelőtti *igetanutlmányok* „Isten országáról”, a *kiscsoportos tapasztalatcserék*, a délutáni *szemináriumi beszélgetések* és előadások, végül az estéenkénti *Istent magasztaló közösségek*, középpontjukban egy-egy evangélizációval kapcsolatos *igei üzenettel*. Bizvást hisszük, hogy a konferencián nem pusztán jól előkészített programok futottak le egymás után, hanem *Isten Szentlelke elvégzett valami nagyon fontosat*, mégpedig nemcsak arra a két és fél napra nézve, hanem *hazánk jövőbeli lelki ébredésére nézve* is.

Szándéknyilatkozat

Csillebérc, 1996. május 9.

Mi, „Az 1100 éves Magyarország evangélizálásáért 2000-ig és azután” konferencia különböző felekezetekből és gyülekezetekből összesereglett résztvevői kijelentjük a következőket:

- 1. Hálások vagyunk** Istennek 1100 éves hazánkért, és azért, hogy e szép ország a mi otthonunk, itt hallottuk meg és fogadtuk el a Krisztusról szóló örömhírt, és vehetünk részt az Evangélium hirdetésében.
- 2. Hálások vagyunk** Istennek, hogy országunk történelme során minden nemzedékhez szólt Isten Evangéliuma. Hálások vagyunk a hazánkban munkálkodó első misszionáriusokért, az elmúlt évszázadok evangéliumi mozgalmaiért, és a mindezek gyümölcseként létrejött valamennyi keresztyén egyházért és gyülekezetért.
- 3. Istent magasztaljuk**, hogy mi valamennyien, mint ezeknek az egyházaknak és gyülekezeteknek megtért és újjászületett tagjai, Krisztus láthatatlan testébe tartozunk. Jézus Krisztust Isten Fiának, Megváltónknak és Urunknak, a Bibliát pedig egyetlen hitforrásunknak valljuk. Ezért a felekezetek és gyülekezetek identitását tiszteletben tartva, és történelmét megbecsülve, *azt igyekszünk megerősíteni, ami Jézus Krisztushoz és Őbenne egymáshoz közelebb segít. Arra törekszünk, hogy Krisztus szeretetében és imádatában közösségre jussunk*, és ezáltal különbözőségünk sokszínű gazdagsága az Evangélium terjedésének hatékonyságát segítse elő, hogy honfitársaink minden rétegét jobban elérhessük Isten üzenetével.
- 4. Bűnbánó szívvel valljuk meg**, hogy különbözőségeink sokszor nemcsak elidegenítettek, de gyakran szembe is állítottak bennünket egymással. Noha jól ismerjük Jézus főpapi imáját, amelyben követői egységéért imádkozott, mégis gyakran előfordult, hogy nem kerestük, sőt nem is vállaltuk az egységet. Szomorúan valljuk meg, hogy ezzel mi is okozói lettünk annak, hogy népünk nagy része távol maradt Istentől, a hittől, és elfordult az egyházaktól.
- 5. Fájdalommal állapítjuk meg**, hogy ijesztően fogyatkozó magyar népünk erkölcsileg és szellemileg igen mélyre süllyedt. A bűnözés és az agresszió, a szenvedélybetegségek és az öngyilkosság soha nem tapasztalt méretűvé nőttek – pesszimista és reményét vesztett nép lettünk. Ugyanakkor, és éppen ezért országunk lakossága soha nem volt ennyire rászorulva Isten kegyelmére, az Evangélium vigasztalására, Jézus Krisztus szabadítására.
- 6. Bűnbánattal valljuk meg**, hogy bár látjuk körülöttünk a bűn eláradását, a hatalmas méretű szellemi szükségletet, nem tettünk meg mindent annak érdekében, hogy elsősorban mi magunk

és saját gyülekezetünk tagjai – hitben megújulva, teljes odaszánással – beálljunk a lélekmentés szolgálatába. *Ezért minden erőnkkel arra törekszünk, hogy szolgálatunkban elsőbbséget kapjon a Jézus Krisztus missziós parancsában megfogalmazott evangélizációs gondolkodás.*

7. Elhatározzuk, hogy Krisztus szeretetének engedve és a felekezeti feltékenységet félretéve, áldást kérünk egymásra. *Keressük annak a lehetőségét, hogy az elveszett emberek megmentésében, az evangélizálás felelősségének közös hordozásában támogassuk egymást.* Ezt azzal a céllal tesszük, hogy a körülöttünk élő emberek Jézus Krisztusban üdvösségre jussanak, és egyházainkban, gyülekezeteinkben lelki otthonra találjanak.

8. Az evangélizálásban való együttműködés gyakorlati lehetőségeit mérlegelve arra gondolunk, hogy *először a helyi gyülekezetek és azok vezetőinek összefogása jöhet létre a következők szerint:*

– A gyülekezetek pásztorai és vezetői *rendszeresen találkozzanak és gyakoroljanak lelki közösséget* egymás evangélizációs törekvéseinek megismerése és támogatása céljából.

– *Jöjjenek létre felekezeti közti imaalkalmak* egymás evangélizációs szolgálatáért, és a települések, a tágabb környezet, sőt az egész ország lelki megújulásáért.

– A gyülekezetek pásztorai és vezetői *előzetesen egyeztessék és tegyék közzé a különleges evangélizációs alkalmakat.*

9. Elhatározzuk és minden erőnkkel azon leszünk, hogy felekezeteink és gyülekezeteink kimozduljanak a csupán önfenntartó közömbösség állapotából. Egyházaink és gyülekezeteink – helyi és országos szinten egyaránt – fogjanak össze, *hogy kialakítsuk egy olyan missziós stratégia szellemi, személyi és anyagi feltételeit, amelynek középpontjában az evangélizálás áll.*

Tesszük ezt azzal a hittel, hogy a Mindenható Isten irgalmából, a Szentléleknek hamarosan olyan szele fúj át országunkon, amely nemcsak az egyházakat és gyülekezeteket fogja megújítani és megerősíteni, nemcsak a hívők számát fogja megsokasítani, hanem egész nemzetünk számára is szellemi-lelki ébredést hoz.

Mi, „Az 1100 éves Magyarország evangélizálásáért 2000-ig és azután” konferencia résztvevői e napon ünnepélyesen, imádságos szívvel odaszánjuk magunkat arra, hogy az itt leírtak szerint a magunk területén, eszközei és előmozdítói leszünk hazánkban az Evangélium győzelmének.

A konferencia résztvevői nevében:

Szabó Dániel református egyházkerületi főgondnok;

Pintér Károly evangélikus lelkész;

Révész Árpád baptista elnök;

Hecker Frigyes metodista szuperintendens;

Fábián Attila pünkösdi elnök;

Mézes László szabadkeresztyén vezető;

Kovács Géza a szerkesztőbizottság vezetője;

Kovács György a konferencia koordinátora.

Kazetta Ózdról • ifj. Kovács Béla

A februári közgyűlésen kellemes meglepetésben volt részük az ország gyülekezeteiből összesereglett testvéreknek, amikor a dicsőítésre került sor. Jól ismert, „régí”, Hitünk Énekeiből ismert dallamok csendültek fel a reggeli áhítat perceiben, és később többször is a nap folyamán. Régi énekek új hangszerelésben, új dinamikával – az ózdi gyülekezet dicsőítő

csoportja részéről, akik „Jézus a hű barát” c. újabb kazettájukról adtak elő énekeket. A testvériséget magukkal ragadták a csodálatos erővel, a Szentlélek jelenlétében megszólaló énekek. Valóban felemelő és az egység érzését munkáló volt együtt énekelni, együtt dicsérni az Urat. Sokan addig nem is gondolták, hogy hagyományos pünkösdi énekek feldolgozásával is lehet dicsőíteni Istenünket. Az ózdiak kazettája azt mutatta be a közgyűlésen, hogy a megszokottat is lehet újraértelmezni, a megkopottat is új köntösben elővenni és használni. Legyen dicsőség az Úrnak, hogy Közösségünk zenei palettája egy új színpalattával gazdagodott. A kazetta előzményeiről, elkészültének hogyanjáról beszélgettem Szatmári Gáborral, aki az ózdi énekes csoportot megszervezte és a kazetta munkálataiban oroszlánrészt vállalt.

– *Gábor! A „Jézus a hű barát”, az ózdiak második kazettája tavaly decemberben látott napvilágot, de másfél évvel korábban már készült egy kazettátok. Mi az indítéka annak, hogy valakik kazetta készítésre adják a fejüket?*

– Első kazettánk, a „Szabadság szárnyán” 1994 nyarán jelent meg. Ezen elsősorban saját szerzemények hangzanak fel, Kocska János, Forgács Sándor és jómagam számai. A második kazettánkon hagyományos pünkösdi énekek feldolgozásai hallhatók. Ami kérdéset illeti, egyrészt könnyű rá válaszolni. Természetesen az Urat akarjuk dicsérni énekeinkkel. Néhány éve valahol hallottam egy ígehirdetést, hogy az Úrtól kapott ajándékokat bűn elrejteni, a talentumokat vétek elásni. Úgy éreztem, kaptam ajándékot az Úrtól, amivel szolgálni lehet, és ez találkozott a dicsőítő csoport tagjainak elképzelésével. Imádkoztam, imádkoztunk, amikor megkezdődtek a próbák. Sokat beszélgettem erről a pásztorral, aki támogatta a kazetta készítést. Persze többen elleneztek is, mert anyagilag nem látták kivitelezhetőnek az ügyet.

– *El tudnád mondani akkor, hogyan születik egy új ének?*

– Úgy tapasztaltam, hogy lecsendesedett lelki állapot kell hozzá, de hétköznapi körülmények között is kaptam már dallamot.

– *Mégis hogyan? Olvasod az Igét, és egy-egy vers megihlet?*

– Bizonyára így is lehet. Én mindedig először egy-egy dallamot kaptam, és aztán próbálok meg hozzá megfelelő szöveget találni a Biblia alapján.

– *Afféle csodagyerek vagy?*

– Szó sincs róla. Miután megtértem és hívővé lettem, figyeltem fel erre az adottságra. Az iskolában nyolcadikos koromban bukásra álltam énekből. De ahogy a gyülekezetbe kezdtem járni, úgy kezdtem az ottani hangszerekkel barátkozni. Magamtól tanultam kottát olvasni és írni. Rövid ideig jártam dzsessz-zongorázni, de ez nem hozott lényegi fejlődést.

– *Milyen zenei stílus szólal meg a kazettákon?*

– Rock és pop műfajban íródtak az első kazetta énekei, de kiegészültek a Continental ihletésére vokális dallambetétekkel. Ízléses kazettára törekedtünk, hogy a dallam kellemes, a szöveg érthető legyen. Igyekeztünk minden korosztály számára elfogadható stílust találni, különösen ami második kazettánkat illeti. Ezen a kazettán tudatosan válogattuk át az énekszövegeket, hogy jobban illeszkedjenek a zenéhez. Ezért több helyen kissé eltértünk a gyülekezeti énekeskönyvben található szövegtől, ahogy hallható is. A hangszerelés és az előadásmód a miénk. Ezek az énekek szinte népdalokként terjedtek pünkösdi körökben, ezért is választottuk őket.

– *Gondolom, nem kis dolog egy énekescsoport összeállítása sem.*

– Az énekesek az ózdi gyülekezet dicsőítő csoportjából kerültek ki, de idősebb fiatalokat is kértem, akik már nem tagjai ennek a csoportnak. A második kazettán miskolci „vendégművésznők” is van, Máдай Zsuzsanna, akinek szopránja nagyban emeli a zenei élményt.

– *Ejtsünk néhány szót a technikai részletekről is.*

– Egy kis miskolci magánstúdióban készültek a felvételek. Egy profi kazetta elkészítése rengeteg pénzt igényelne, ezért nekünk a lehető legegyszerűbb megoldásokat kellett megkeresnünk. Minél több ugyanis a pénz, annál többet lehet kísérletezni a tökéletesebb

hangzás érdekében. A zenei részek teljes egészében szintetizátorral készültek, az énekek csak később kerültek rá. A „Szabadság szárnyán” c. kazettánk stúdiómunkálatai két hétig tartottak, ebből három nap telt el az énekek felvételével.

– *Szabad az anyagiakra rákérdeznem, hiszen az előbb már érintetted ezt a témát?*

– Egy profi kazetta ma Magyarországon kb. félmillió forintba kerül. Nos, mi ennek hozzávetőlegesen a tizedéből készítettük el a miénket. A gyülekezet adakozással és hitellel is segített az első kazetta elkészítésénél. Majd ennek nyereségéből csináltuk a „Jézus a hű barát”-ot.

Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy az Élő Víz olvasóitól is kérjek felajánlásokat újabb kazettánkhoz, amin szintén a Hitünk Énekei-ből szeretnénk dalokat megszólaltatni.

– *Akkor már el is érkeztünk oda, hogy a jövőről beszélgessünk. Milyen terveitek vannak megvalósulóban?*

– Ahogy az előbb mondtam, a Hitünk Énekei feldolgozását szeretnénk folytatni. Sokan bátorítottak erre a közgyűlésen is. Úgy gondolom, lesz erre további igény is. Többen kérik csak a zenei anyagot. Szeretnénk tovább szolgálni az Úrnak. Valóban megindító volt Pesten látnom a felemelt kezeket a közgyűlésen, és hogy a testvérek együtt énekelték velünk ezeket a régi énekeket. Mindez bátorít és erősít a jövőre nézve.

– *Az imént említetted a közgyűlési élményeket. Milyen volt a fogadtatás otthon és más gyülekezetekben?*

– Az ózdi gyülekezetben nagyon pozitív fogadtatása volt mindkét kazettának. Azt hiszem, a testvérek nem gondolták, hogy így fog sikerülni. A második kazetta – úgy gondolom – hiánypótlást jelent a mai keresztény zenékben. A régi énekek régi ízes, kellemes hangulatot hordoznak, ami az idősebbeket a régi áldásokra emlékeztetik. Kicsit nosztalgia is ez, már az én részemről is.

A fiatalok azt mondják, az idősek maradiak, és nem hajlandók az újabb zenei irányzatok befogadására. Viszont ez fordítva is elmondható. A fiatalok is elutasítják az idősek zenéjét. E szempontból úgy érzem, a mi kazettánk egy kicsit törlesztés az idősebbek felé. Azzal, hogy a kazetta zenei anyaga önmagában is megrendelhető, szeretnénk lehetőséget adni más gyülekezetek dicsőítő csoportjainak is, hogy ők is szolgáljanak örömmel az időseknek is.

– *Gábor, nagyon tiszteletre méltó az a szándék, amivel a gyülekezetek egységét akarjátok a dicsőítés terén előmozdítani. Kívánom az Olvasók nevében is, hogy legyen az Úr áldása szolgálótokon. Köszönöm a beszélgetést.*

{k1996307}

Bemerítkezés Ózdon • ifj. Kovács Béla

Húsvét vasárnapján kétszeres öröm töltötte be az ózdi gyülekezetet. Urunk feltámadásának ünnepén tizenkilenc testvér tett bizonyosságot arról, hogy ők is feltámadtak a halálból, és életüket átadták Jézus Krisztusnak. A bemerítkezők között szép számmal akadtak fiatalok. Legyen Urunké a hála csodálatos munkájáért!

{k1996308}

Visszaszámlálás... • (Táborvezetők)

Már csak harminc nap... már csak huszonkilencszer kell aludni (itthon!)...

Hány és hány gyermek számol már hasonlóképpen ezekben a napokban – akik az Élő Víz – Országos Gyermektáborba jelentkeztek!

Igen, már csupán néhány hét, s nem kell tovább számolgatni a napokat. Július 13–27 között gyermekcsereg népesíti be a Kadarkúti Vóta-parkot.

De mi számolunk az otthon maradottakkal is... számítunk imáitokra! Testvéreink! Szívából –

hitből mondott imáitokban hordozzátok az Úr előtt az evangéliumi gyermekheteket!
{k1996309}

Régióink pünkösdi vezetői Csillebércen • *Durkó Sándor László*

A csillebérci úttörőtáborban már évek óta nem hallani úttörődalt. A rendszerváltás a tábort is átváltoztatta olyannyira, hogy április elején régióink pünkösdi vezetői gyűltek itt össze közös imádkozásra, eszmecsere.

Immáron negyedszer teszik ezt. Az Élő Viz képviselőjében Makovei Róbert vett részt egy kerekasztal-beszélgetésen, melynek szerkesztett anyaga olvasható itt.

Mindig ébredés van, ha valaki felébred a halálból

Az Assemblies of God-ot *Greg Mundis* képviselte, aki az amerikai közösség kelet-európai igazgatója. Bizony, keményen helyt kellett állnia, hiszen olyan kérdést is kapott, hogy mi a véleménye arról az angol mondásról, miszerint: Minden szemét az Amerikai Egyesült Államokból származik!

Természetesen ez így túlzás. Világi szempontból viszont sokan úgy látják, hogy a filmekben, az úgynevezett modern kultúrán, illetve a különböző áramlatokon, vallási szélsőséges irányzatokon keresztül az USA befolyásolja a világot.

Az Assemblies of God misszionáriusai nyitott szívvel jönnek a térségbe, segíteni szeretnének, de alapelvük, hogy ezt csak a helyi pünkösdi vezetők együttműködésével teszik. A világ különböző részén 400 bibliaiskolát működtetnek, így meglehetősen nagy gyakorlattal rendelkeznek e téren, régióinkban eredményesen kamatoztatják tapasztalatukat. Természetesen nem csak a bibliaiskolákat támogatják, hanem segítenek a hívő irodalom nyomtatásában, terjesztésében, az egészségügy bizonyos területein, a médiában, kiemelten pedig az evangélizálásban és a gyülekezetplántálásban.

Greg Mundis elmondta, hogy az Assemblies of God 1914-ben lett alapítva, és azóta használják a teljes evangélium kifejezést, mely magába foglalja a megtérést, bementkezést, Szentlélekbe való bementkezést, Jézus visszajövetelét, és még néhány, összesen 16 alaptanítást. Ők azóta is ezekhez az alaptanításokhoz tartják magukat. Vallják, hogy minden új dolgot gyümölcssei alapján kell megítélni, ezért az ige mércéje szerint nagyon éber, figyelő keresztyéneknek kell lennünk. Az esetleges véleménykülönbségek természetesek, de ne feledjük, hogy egy napon meg kell állnunk Isten előtt, számot adva, hogy mit tettünk azzal a talentummal, amit Tőle kaptunk. Felelősségünk és elszámolnivalónk tehát Jézus előtt van. Központi helyen kell lennie életünkben az igei tanításoknak, hogy ne hanyattassunk ide-oda a tanítások szelében.

Greg Mundis szerint Krisztus visszajövele előtt a Szentléleknek lesz egy nagy kiáradása. Itt van-e már az ébredés? – szölt a kérdés. Sokszor észre sem vesszük – válaszolta, mert annak mindig ébredése van, aki a halálból ébred fel. A nagy ébredés viszont még hátra van.

A jó péknek nem kell reklám

E találkozón *Jan Cieslar* képviselte a Lengyel Pünkösdi Egyházat, amely hivatalosan csak 3 éve került regisztrálásra. Korábban az Egyesült Evangéliumi Közösség égisze alatt működhetek. A hivatalos elismerés óta a 70 gyülekezet 175-re gyarapodott. Ez jó! A szabadsággal együtt jár viszont, hogy azokkal a dolgokkal is számolnunk kell, melyeknek nem örülünk. Fontos tehát, hogy óvatosak legyünk, és ne együnk meg mindent, amit elénk raknak. Sok új tanítás van arrafelé is, melyek gyümölcssei, sajnos nem jók. Közel kell lenni az Úrhoz, állandó kapcsolatban. Ha így van, akkor környezetünkben ennek híre megy. Jézus – amikor Kapernaumba ment – híre gyorsan elterjedt a városban. Jézusról mindenki tudta, hogy segíteni tud. Van egy lengyel mondás: A jó péknek nem kell reklám, mert az emberek

megtalálják, a friss kenyér illatát követve. Nekünk is ilyen, mások számára vonzó mennyei illatot kell árasztanunk.

Az igazit ajánljuk, ne a hamisat!

Jozef Brenkus Szlovákiából érkezett. 1989 volt ott is a fordulat éve. Addig az állam ellenőrizte a gyülekezeteket, az ő engedélyükkel lehetett gyülekezeti vezetőt kinevezni. 1992 óta minden felelősség a regisztrált, elismert egyházaké, felekezeteké. Abban az időszakban 6 pümkösi gyülekezet volt Szlovákiában, ma 17. Lehet már evangélizálni utcán, kórházban, iskolában. A média is nyitott az evangéliumra. A lehetőségek megnyíltak tehát, ezeket ki kell használni. Természetesen a szabadság mellett a szabadosság is felütötte a fejét. Ezekre a hatásokra a keresztyéneknek a maguk módján reagálniuk kell.

A bibliai tanítás fontosságát még a rendszerváltás előtt felismerték – és a *bibliai*, valamint a *tanítás* szavakat külön kiemeli *Jozef Brenkus*. 1988-ban egy konferencián megegyezésre jutottak, hogy mindazt, ami nem egyeztethető össze a Biblia tanításával, félreteszik. Azóta különösen tapasztalják, hogy a bibliai alapokon álló tanításokat Isten megerősíti. A pümkösi üzenet bibliai üzenet. Jöhetnek extrém, szélsőséges csoportok, de a Biblia olyan alap, melyről semmilyen, a bibliai alapokat nélkülöző tanítás nem mozdíthatja ki őket.

Minden hatalom Istené, és bennünket ez a hatalmas Isten hívott el – vallja *Jozef Brenkus*. Elmondott egy történetet is, amely egy bankjegyszakértőről szól. Meghívták a szakértőt, hogy a pénztárosoknak tartson előadást a szinte eredetinek látszó hamis bankjegyek felismeréséről, kiszűréséről. A szakértő előadásában hosszan elemezte, miként néz ki az igazi bankó. Valaki türelmetlenül félbeszakította, hogy mikor fog beszélni végre a hamisítványokról is. Mire a szakértő azt válaszolta, hogy aki jól ismeri az igazi bankjegyet, az összes hamisítványaitól meg tudja különböztetni.

Arra kell tehát koncentrálnunk, amit az Úr nekünk adott, az igazi küldetésre, elhívásra!

Börtönből börtönbe

Rudolf Bubik a cseh pümkösdieket képviselte. Országát úgy jellemezte, hogy a kommunista idők talán legkommunistább országa volt. A cseh területen a pümkösdiek csak illegalitásban, földalatti egyházként működhettek. Akit „feldobtak”, azt börtönbe zárták hitéért. Akkor 5 gyülekezetük és 21 szórványuk volt. A rendszerváltást követően bejegyzett egyházzá lettek. Új lehetőségek nyíltak meg előttük. Szabadon hirdethetik az evangéliumot iskolákban, börtönökben is. Akik rabként börtönbe voltak zárva Jézusért, most Jézust prédikálva mehetnek vissza volt börtöneikbe.

Sok a feladat, nagy a kihívás tehát. Az Úr szaporítja az üdvözülendők számát, mára 25 gyülekezet és 70 szórvány van, ahol munkálkodnak.

Az aratás kemény munka. Ehhez szükség van a fiatal erőre. Fiatalokat képeznek tehát, akik készek beállni a szolgálatba. Hirdetni kell az evangéliumot minden módon és bármi áron. Mivel a mai fiatalok mindent egyszerre, azonnal akarnak, az evangéliumot is azonnal kell adni nekik.

Az a bizonyos egy százalék

Ausztriában sokan jártunk már, pümkösdiekről viszont alig hallottunk. Nem csoda, hisz *Klaus Winter* szerint, aki az osztrák pümkösi „sógorokat” képviselte, bizony, ha triplájára szaporodnának – és ebben benne van a többi újjászületett keresztyén is –, akkor érnék el létszámukban az összlakosság 1%-át. Bár Ausztriában nem rombolt a kommunizmus, az emberek jól megvoltak, főleg katolikus vallásukban. A határaiknál történt rendszerváltozások jótékony hatása begyűrűzött, és ha kis lépésekben is, de valami megindult. A hit, a vallás régebben tabu volt, csak a templom falain belülre korlátozódott. Ma a templomon kívül is szabad a terep. A média is több karizmatikus embert megszólaltatott, és ezeknek a

műsoroknak jó visszhangja volt.

Ausztria is várja az ébredést, mely akkor következik be, ha minden hívő rájön, környezetének az ő, Szentlélek általi bizonyosságára van szüksége. Nem másnak, nekem kell környezetemet megevangélizálnom – mondta Klaus Winter.

Európai ébredés Magyarországról

Magyarország legyen az európai ébredés lángalobbantója! – ezen óhajának természetesen egy magyar, nevezetesen *Fábián Attila*, a Közösség elnöke adott hangot. Elmondta, hogy sokszor kisebbségi komplexusunk van, pedig úgy kellene viselkednünk, mint az a kisgyermek, aki a nagy tömeg ellenére bátran odavitte Jézushoz az öt kenyeret és két halat. Ha letesszük Isten Fia kezébe mindenünket, amink van, Ő azt várakozásunk felett meg fogja szaporítani.

Nem másokat kell utánozni, hanem folyamatosan be kell töltekeznünk Szentlélekkel, és késznek kell lenni a Lélek általi munkálkodásra.

A rendszerváltás utáni időszak Magyarországon két részre osztható. Az első három évre az evangélium iránti nagyfokú nyitottság volt jellemző, napjainkban viszont a vallás iránt gyanakvók, zárkóztak lettek az emberek. Ebben a helyzetben különösen érzékenyeknek kell lennünk – üzenetünk szempontjából – a társadalmi változásokra. Meg kell keresnünk a módját, hogy most miként érhetjük el leghatékonyabban az embereket.

Mint az előzőek igazolják, munkálkodik Isten Szelleme szomszédainknál, régióinkban is. Ez a kis kitekintés buzdíthat bennünket arra, hogy imádkozzunk országunk mellett szomszédainkért, természetesen azokért is, akikről most nem esett szó.

Fogjunk össze imában az ébredésért!

{k1996310}

Kincses bácsi emlékére • Gyánó László

„*Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam...*” (2Tim 4,7).

Egy Somogy megyei kisközség, Vése temető kertjében hangzott a fenti ige 1995. dec. 19-én, id. Kincses József testvér koporsója mellett. Testvérünket 86 éves korában hívta haza Ura és Teremtője, akinek egy életen át hűségesen szolgált. Személyében egy nagy család patriarchája és a somogyi pünkösdi misszió utolsó veteránja távozott.

Hűséges hitvestársa, 11 gyermeke, 30 unokája, 6 dédunokája és a körzet testvérisége vette körül a koporsót. Ismerősei, tisztelői, a zord tél ellenére sokan eljöttek a községből. Kincses bácsit sokan tisztelték, tiszteltük, mert életében megvalósult az ige: „... akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek” (1Sám 2,30). Egészen fiatalon tért meg. A pünkösdi misszió kezdetén, a 30-as évek elején lett tagja a Pünkösdi Közösségnek. Igazán közösségi ember volt, nagyon szerette az Urat, és szerette a testvériséget. Mindig ellenezte a széthúzást, a szakadást és pártoskodást. El is kerülték Vését a hamis „atyafiak”, a szakadárok. A tiszta evangélium képviselői viszont mindig szívesen látott vendégei voltak hajlékának. Ha a régi vagy újabb munkátestvérek dél-dunántúli missziós útjuk során hétköznapi, a tavaszi vagy nyári munkaidőben jutottak el Vésére, akkor Kincsesék házában ünnep volt. Letették a kapát, a kaszát, és leültek az Ige asztala mellé. A halála előtti évben ünnepelte a nagy család nagyszülei, szülei 60. házassági évfordulóját. Több mint hat évtizeden át voltak társak testvérek, nem csak az élet küzdelmeiben, hanem a hitben is. Nem véletlenül írtam fentebb, hogy „*hitvestársa*”. Kincses néni valóban társ, hűséges társ volt a hitben is. Bár ő még közöttünk van, de méltónak tartom, hogy pár sorban róla is írjak. Akik ismerték a régi idők nehézségeit, a falusi, paraszti élet küzdelmeit, azok némi fogalmat alkothatnak arról, hogy családi pótlék nélkül, gyecs vagy gyed nélkül mit jelentett 11 gyermek felnevelése. Ennek

ellenére kevesen vannak, akik úgy ismerik a Bibliát, mint Kincses néni. Nem sok ideje volt bibliaolvasásra, de többször tanúja voltam, hogy ebédfőzés közben az asztalon volt a nyitott Biblia. Még rántáskeverés közben is bele-beleolvasott... Amikor Kincses bácsit a háború családjától elszólította, egyedül maradt négy-öt apró gyerekekkel. Aratni kellett volna, de nem volt arató. Jöttek a falusi jóakarók, felajánlották segítségüket, mondván: Tedd félre a hívőséget, és vasárnap learatjuk a búzádat. Kincses néni megköszönve jószándékukat, azt mondta: „Az én búzámba vasárnap nem vágjátok bele a kaszátokat.” A segítség másfelől jött, az aratás megtörtént. Isten áldása viszont nem maradt el, a nagy család asztalán mindig volt kenyér még a vendégnek is. Az ötvenes évek ínséges idején nem rajtuk kellett segíteni, ők segítettek másokat, akiknek lesöpörték a padlásukat.

Ilyen életközdelemben, ilyen életkörülmények között őrizte testvérünk a hitet, ő is elmondhatta Pál szavaival: „...a hitet megtartottam.” Nem emberi, kiváló képességén, hanem Isten megtartó kegyelmén múlt, hogy megtarthatta. A Tőle kapott kincset, a hitnek drága kincsét úgy őrizhette meg, hogy életével együtt visszavonhatatlanul letette az Úr kezébe. Vallotta az ígét: „...bizonyos vagyok benne, hogy Ő az én nála letett kincsemet meg tudja őrizni ama napra” (2Tim 1,12b). Megőrizte! Egyedül Isten nagy kegyelmén múlt, hogy élete egyik utolsó nagy harcában, amikor a család tagjai közül hatodmagával feküdt életveszélyben egyik budapesti kórházban, amikor egyik legkedvesebb unokája, Gabi 22 évesen gombamérgezés áldozata lett, el nem veszítette hitét. Megtört nádként állította helyre Ura és Megváltója, Ő, aki a pislogó gyertyabelet nem oltja ki...!

Így ment el tőlünk Kincses bácsi. Nem kérkedve, alázatos hittel, hogy az „erőnek nagy volta Istené legyen”. A családra és a Közösségre kincset hagyott, amit sem a rozsdá, sem a moly meg nem emészt. Osztozzunk rajta! Életéért egyedül Istené a dicsőség!

Emlékét megőrizzük.

{k1996311}

Aki már hazament • Durkó Sándor László

„Szeretlek benneteket...” – mondta, és hamarosan a hazahívó szónak engedelmeskedve békességgel hazament!

Varga József 1920–1996 – írták aranybetűkkel csillogó koporsójára.

Április első napjaiban, szakadó esőben közel ezren szorongtak a dudari ravatalozónál.

Búcsúzni, vagyis inkább emlékezni jött 11 gyermeke, 37 unokája, közeli-távoli rokonai, falubeliek, hittestvérei. Az eső láttán az otlévők úgy vélték, Varga Józsefet még a természet is siratja.

Egy sokoldalú, tartalmas élet véget ért. Telegdi József dékán testvér, a gyülekezet volt lelkipásztora szólta az Igét a Hegyi Beszédből. Varga József testvér egész életében fénykedett, világított. A II. világháborúban megjárta a Don-kanyart. Istennek sok csodája eredményeként azon kevesek között volt, akik hazajöttek.

Feleségével, akit 13 évvel ezelőtt hívott haza az Úr, közel 40 évig éltek boldog házasságban. Környezetükben, a faluban mindenki ismerte őket. Ha valaki beteg volt, mentek erősíteni, Isten gyógyító erejéről biznyságot tenni. Ha kisgyermek született egy családban, vitték az ebédet a kismamának. Ha vendég jött, vendégül látták.

És mindemellett a nagy család gondja-baja, a szénbánya mélyén eltöltött évtizedek, a gyülekezeti teendők... Isten minderre adott erőt.

Mint Józsefet a fáraó előtt, Isten a „Tóheli Józsefet” (mert a falubeliek így hívták) környezete, egyházi, állami vezetők előtt tette kedvessé.

Voltak, akik nem szerették a hívőket, kivéve a „Tóheli Józsefet”. Mi volt a titka?

Legfőképp gyermeki hite. Ami a Szentírásban benne van, és amit megtapasztalt, azt mind elfogadta, hívó életében megélte. Az udvari pincében a Szentlélek kiáradására csodálkozhatott

sokkal rá. Feleségének, majd gyermekeinek évtizedekkel ezelőtti gyógyulását, a közelmúltban pedig saját, imára történő gyógyulását élhette át. Hite mellett volt még valami, ami kedvessé tette Isten és emberek előtt. Ez pedig a hegyi beszédből ismert békességre igyekvő lelkülete. Soha senkiről semmi rosszat nem mondott. Jót, vagy semmit!

Ha sírunk és szomorkodunk, magunkat sajnáljuk. Nagy úrt hagyott maga után. Utolsó szava is ige volt: „Szeretlek benneteket...”

Az élet viszont megy tovább... Varga József, aki mindvégig állhatatos volt, előrement, hazament, célba ért! Hős volt, Isten győztes harcosa!

Nekünk viszont az ő, és mindazok helyébe kell lépnünk, akik a csatasorból kiálltak. Valaki azt mondta, hogy az Úr kortól függetlenül akkor hív haza bennünket, ha a ránbízott munkát elvégeztük.

Varga József testvér a hitet megtartotta, a rábízott munkát elvégezte. Tanulhatunk tőle, és találkozhatunk vele, és mindazokkal, akik előrementek, ha a hitet mi is mindvégig megtartjuk, és az Isten által ránk bízott munkát bevégezzük.

{k1996312}

1904–1996 • V. F.

Városi Istvánné – az 1973-ban elhunyt gyülekezetplántáló lelkipásztor özvegye – Urához, „az örökké élők földére” költözött. Valaki ismét itthagyt bennünket az egyre fogyó első generációsok közül. 1933-ban találkozott – férjével együtt – a pünkösdi evangéliummal. Azonnal tudatossá vált benne: ez az, ami után lelkében régóta vágyakozik. Így indult meg a Kiskörös környéki misszió. Lelki és gyakorlati háttere volt az 1942-től működő keceli pünkösdi gyülekezetnek. E szolgálat lakóhely változtatást kívánt, mely után Kecelen 1954-től 1984-ig az ő házukban kapott helyet a pünkösdi gyülekezet.

Biblikus élete, józan lelki látása avatta őt presbiterré, Isten népe között „oszloppá”. Közel a 92. évéhez sem öregedett ki a keceli gyülekezetből. Szeretete a magarázat, hogy környezete nem ismerte a „generációs problémát”. Az új lelki jelenségekhez pozitív módon viszonyult, következetesen az Ige vonalán maradván értékelt és értelmezett.

Meglepetést okozott a családban a két hónappal a halála előtti váratlan bejelentése: „Az utolsó célegyenesbe érkeztem... imádkozom, ne legyen túl hosszú...”

Nem volt túl hosszú.

Elköltözése előtti napon mondta és mutatta: „Holnap már fönt menyegzősködöm.” Az utolsó percekig tiszta tudattal készült az indulásra. „Csöndességben, reménységben” élt és távozott. Vágya teljesült. Célba érkezett! Győzött! Nem a saját erejéből – Urunk kegyelme által.

Városi Istvánné testvérnő elköltözése a család és a helyi gyülekezet nagy vesztesége.

{k1996313}

IFJÚSÁG – MISSZIÓ

A dicsőítés • Nagy Kornél

„Mindenek ékesen és jó renddel legyenek.” (1Kor 14,40)

Néhány év óta Közösségünk gyülekezeteinek nagy többségében meghonosodott az úgynevezett „dicsőítés”. Az idézőjelet csupán azért alkalmaztam, mert dicsőítés eddig is volt, csak nem ebben a formában, és nem így volt elnevezve. E témakört elsősorban saját házunk táján, az Agapé gyülekezetben tapasztaltakból kiindulva szeretném megközelíteni. Hiszem,

hogy a mi tapasztalatunkból mások is fognak tanulni, esetleg okulni.

Ahogy visszaemlékszem a kezdeti időkre, e dicsőítési forma igen hirtelen, többeket sokkolva tört a megszokott istentiszteleti rendünkbe. Gondoljunk csak például arra, hogy fél, háromnegyed, sőt olykor még egy órát is állva töltöttünk el egyfolytában, vagy arra, hogy szinte megszámlálhatatlan, formátumában is új ének zúdult ránk. A „Hitünk Énekei”-t vasárnap délutánoként hiába hoztuk magunkkal, nem volt rá szükség. Tehát jött az új forma a maga pozitívumaival és negatívumaival együtt. Tegyük görcső alá e jó és rossz jelenségeket, a teljesség igénye nélkül!

Egyértelműen pozitív volt az, hogy a fiatalokat – legalább is a többségét – aktivizálta a gyülekezeti munkában és szolgálatokban. Emellé sorolhatjuk azt is, hogy kizökkentett az egyre mélyülő kerékvágásból, és a pezsgés, a fiatalos lendület általában véve is előnyös volt. Végre érvényesült a Zsoltárok könyvében sokszor szereplő felhívás: „Énekeljete az Úrnak új éneket!” E dicsőítési forma nagyon alkalmas arra, hogy előkészítse a szíveket az Ige befogadására, és egyáltalán a megkeményedettségek feloldására, a gondtól, a szomorúságtól, a különféle terhektől való könnyebb megszabadulásra. De önmagában is hasznos és csodálatos Isten és Jézus Krisztus, hatalmas Megváltónk dicsérete, magasztalása zsoltárokkal, énekekkel a Szentlélek által. Úgy gondolom, hogy akadna még, amit e felsoroláshoz hozzá lehetne tenni. Sajnos a Sátán gondoskodott arról, hogy a búza közé becsempéssze a konkolyt is. És az is sajnálatos, hogy vannak, akik csak a konkolyt látják. Eleve nagy húzása volt ellenségünknek, hogy megosztotta a testvéreket az új fogadásában. Jóllehet, sok olyan jelenség volt, ami erre okot adott ugyan, de nem szükségszerű, hogy ennek így kell lennie. Kezdjük talán a hatalmas dübörgéssel, hangerővel megszólaló zenénél. Mint tudjuk, ahányan vagyunk, annyiféleképpen vagyunk. És ha a szándék jó is, de megbotránkozást okoz, akkor azonnal reagálni kell rá. Én határozottan állítom, és van tapasztalatom, hogy a gyülekezetben lehet és, csak úgy lehet, illetve szabad a hangszereket megszólaltatni, hogy az ne botránkoztasson meg, mert csak így van igazán áldás a zenélés szolgálata nyomán. A zenei stílusra nem kívánok kitérni, csupán annyit fűznék hozzá e témakörhöz, hogy akkor jó a dicsőítést kísérő zene, ha valóban csak kíséret, ha nem vonják el a figyelmet sem a *zenész*, sem az *éneklő* testvérek az Isten dicsőítéséről. Természetesen ez nem magától alakul ki, hanem az Istentől kapott bölcsesség által, és ha a mások iránti tiszteletet, szeretetet és érzékenységet előtérbe helyezük. A dicsőítéssel eltöltött idő akkor telik el áldásosan, ha abban mindenki az Istennel való kapcsolatra tud koncentrálni. Ennek akadályai lehetnek olyan dolgok, amelyeket kis odafigyeléssel el lehetne kerülni. Több esetben volt tapasztalható, hogy olyan gyorsan kellett kiejteni az ének szövegét, hogy egy átlagos képességű ember képtelen rá. Az is többször problémát okoz, hogy nehéz ugrásokkal tarkított, alig megjegyezhető, dallamtalan énekek kerülnek a dicséretetek közé, és a jelenlevők csak néznek, és nem tudnak bekapcsolódni az éneklésbe. Ebből azért nem következik az, hogy ezek az énekek nem jók, vagy a szövegük kifogásolható, csak a közös éneklésre, dicsőítésre alkalmatlanok. Ezért nagyon lényeges, hogy az énekek könnyen megjegyezhetőek, „fülbemászóak” legyenek. Visszatetszést keltő, ha kényszerítés történik bármire, és nincs meghagyva a testvérek szabadsága arra, hogy állva vagy ülve énekeljenek, tapsoljanak, felemeljék a kezüket vagy sem. Sokunk részéről szomorúan tapasztaltuk, hogy az egyéb ének-zenei és szavaltat szolgálatok teljesen elmaradtak alkalmainkról, bár ez nem feltétlenül a dicsőítés megjelenésével hozható összefüggésbe. És végül, de nem utolsó sorban rendkívül fontos, hogy az énekesek és zenészek, különösen a dicsőítést vezető felkészülten álljanak ki, és ha valaki, vagy valakik számára fontos, akkor az ő számukra igazán fontos, hogy a Szentlélek kenete alatt végezzék e szolgálatot, mert ez már az első perctől érezteti hatását.

A kezdeti – elsősorban tapasztalatlanságból fakadó – hibákból, konfliktust okozó megnyilvánulásokról tanultva, a mai időkre sokat csiszolódott a dicsőítés, kezdve a decibelektől, egészen a lelki és zenei felkészülésig bezáróan, e szolgálat igen jó irányú

átalakuláson ment át. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy egyre többen pozitív véleménnyel vannak a dicsőítés szolgálatáról, akik kezdetben idegenkedve vagy netán ellenségesen álltak hozzá. A „Hitünk Énekei”-t is célszerű magunkkal hozni, mert minden alkalommal énekelünk belőle.

E néhány gondolattal szerettem volna hozzájárulni ahhoz, hogy amely gyülekezetben folyik a dicsőítés szolgálata, ott a fentebb említett hibáktól mentesen történjen, és ahol még nem ebben a formában zajlik az Isten dicsőítése, de valamikor áttérnek erre, el tudják kerülni ezeket.

Pajor Tamás – Evangélizálásról evangélizálóknak • Durkó Sándor László

Telt ház volt a Gyülekezetplántáló Bibliaiskolai Tanfolyam meghívására előadó Pajor Tamás evangélista evangélizálásról szóló estjén. A Hit Gyülekezetének főállású evangélistájáról sokan hallhatnak mostanában, hisz az ország minden részén szolgál, vannak viszont némelyek, akik még rockénekes múltjából ismerik.

A közelmúltban Budapesten a Gizella úton tartott előadást, melynek szerkesztett összefoglalója az evangélizáció témakörében iránymutató lehet számunkra.

Bízva abban, hogy a példa ragadós, nem arról szól e cikk, ami elválaszthat bennünket, hanem arról, ami közös, ami a Szentlélek mindenk fölé való egyetemes akarata.

Életünknek Isten Igéje részévé kell válnia, hisz életünk benne van a Bibliában. Tudnunk kell, hogy Isten nem elmélet, a Szentlélek által Ő körül akar metélni bennünket, szívünk repedezett falait helyre szeretné állítani.

Pajor Tamás elmondta, hogy élete alapjaiban romlott volt, Isten viszont mindazt, ami elromlott, helyre tudja állítani, biznyság erre az ő élete is. 9 éve tért meg, 5 éve pedig igyekszik mindenben Istent szolgálni, követni. Szerinte az újszövetségi keresztények szolgálata a Szentlélek szolgálata, így személyes közösség Istennel.

Az evangélium élet és lélek, az igehirdetés pedig természetfölötti foglalkozás. A természetfölötti megértéséhez lágy, gyermeki szívre van szükség. Az Úr előtt mindig tudnunk kell kisgyermeknek lenni.

Mint ahogy a kisgyermeknek minden nap szüksége van szüleire, úgy nekünk is naponta Isten társaságára, érintésére. Az isteni érintést viszont nem keretezhetjük be, vagy zárhatjuk táskába, mert onnan elillan. El kell változnunk elménk megújulása által, és naponta igényelnünk Isten érintését.

Az evangélizálás nem azt jelenti, hogy nagy dolgokat mondunk az embereknek, hanem azt, hogy abban a főszerep Istené. Jézus megígérte a Benne hívőknek, hogy annyit, sőt még többet fognak cselekedni, mint Ő. Jézusnak ez egy olyan ígérete, melyet magunkra vonatkozóan kell értelmeznünk. Isten a mi oldalunkon áll! Nem gondolhatjuk komolyan, ha kiállunk evangélizálni, hogy cserben hagy bennünket. Isten Szentlelkén keresztül be fog avatkozni az emberek szívébe. Bátraknak kell lennünk, mert ha az Úr velünk, ki lehet ellenünk?!

Miután az evangélizálás alatt természetfeletti dolgok mennek végbe, ezért természetfeletti erőre is van szükségünk. Akkor leszünk erősek, ha lelkünkben békesség van, és az igazságot szóljuk. Az evangélizálásra fel kell készülni! *Ha elkezdjük tenni, amit az Úr mondott, akkor Ő is teszi, amit megígért!*

Hibázhatunk, de ha beismerjük, Ő kész helyrehozni. Jézus ittjártakor a bűnösöket bevonta Isten jelenlétébe, minket pedig Isten kegyelmébe von be.

Tudatában kell lennünk annak a ténynek, hogy igazságban és valóságos szentségben újjá teremtettünk. Ha viszont úgy élünk, hogy ez az igazság ellenünk lesz, akkor gyengékké leszünk. Ha megváltattunk, akkor Isten szemében Jézus által bűnösből igaz emberré lettünk. Bizodalmunk lehet Istenben! Ez pedig hit. A hit arra néz, amit Isten Igéje kijelent. Isten tehát kijelentéseket akar adni, minden nap szólni akar hozzánk, hogy mi is szólni tudjunk

másokhoz. Isten csak olyat fog kérni tőlünk, amit képesek vagyunk megtenni. De ehhez naponta jelenlétében kell lennünk, élnünk kell Belőle, mint Izráel élt a mannából. Minden nap új nyitottság Isten felé! Ha ilyen háttérrel szóljuk az evangéliumot, akkor soha nem lesz kudarc az evangélium hirdetése. Még akkor sem, ha úgy néz ki, hogy senki nem tért meg. *Istennek mindannyiunkra nézve olyan terve van, amelytől boldogok lehetünk.* Azért születünk meg, mert Isten tervében benne vagyunk. És ezen ezredvég utolsó éveiben kiárad az egész Földre Isten esője, hogy aki kiszáradt, feléledjen, az elveszett megmeneküljön. Isten szemében tisztességre való edények vagyunk, Ő nagyon szeret bennünket. Pajor Tamás boldog, mert feleségével szinte együtt térhettek meg, és szolgálhatnak az Úrnak. Izgalmasnak ítéli Isten szolgálatát. Úgy érzi, az Újszövetség kezdete ez: „Lakozom bennük, és velük járok.” Az Újszövetség szolgálata pedig a Szentlélek szolgálata. Meg kell egészen tisztítani szívünket, hisz a szívnek teljességéből szól a száj. Szívünk teljességéből evangélizáljunk tehát, de tiszta szívvel. Elménket és gondolatainkat is állandóan meg kell újítani. Ha a Szentleket követjük, ez nem lesz nehéz. Csupán gyakorolnunk kell a Szentleket követni. Ő nem csak hangerő, hanem érezhető, munkálkodó lelki erő. Ha a Szentleket követjük, tudunk vigyázni elménkre, amely a világ támadásainak célpontja. A vallásos elméletekre azért kell vigyáznunk, mert ezek az Istennel való kapcsolatunk akadályai lehetnek. Amennyiben a Szentlélek által Isten felkészített bennünket, szívünk tiszta, első szeretetben égünk, menjünk evangélizálni! Ne feledjük, hogy eredményesen evangélizálni csak első szeretettel lehet. Mentő szeretettel! Aki másokat felüdít, maga is felüdül. Ha erőtlennek érezzük magunkat, üresítsük meg edényeinket, és meglátjuk, Isten csordultig tölti olajjal. Aki sokakat hitre juttat, olyan lesz mint egy csillag. A Szentlélek ilyen csillagokká tud tenni bennünket. Ő ott volt a feltámadásnál, Ő olyan hiteles tanú, aki ismeri az eseményeket és fel tud készíteni bennünket az evangélizációra, a szolgálatra. Isten beszédét olyan illattá tudja tenni, hogy az emberek kíváncsiak az üdvösségre. Evangélizáljunk, terjesszük a jó illatot! Az evangélium Jézus halálának és feltámadásának hirdetése. Beszéljünk erről bátran, mert nincs az a sötétség, amely ne hajtana térdet a Szentlélek előtt. Az Ige szívből szívbe megy, ezért ne az értelemre próbáljunk hatni, mert a megtérés a szívben, és nem az elmében jön létre. Nem csak egy-két embernek kell megtérnie, hanem az egész nemzetnek. Van tehát feladat bőven! Evangélizáljunk hát! Vessük a magot számolatlanul! A mag és a föld együttes tulajdonsága pedig létrehozza a termést, melyet Isten ad. De csak akkor, ha vetettünk!

{k1996314}

Fókuszban a kétszeres Magyar • Durkó Sándor László

Az a hír járja, hogy a Gyülekezetplántáló Bibliaiskolai Tanfolyamnak a világ különböző részeiről olyan előadókat sikerült megnyerni, akik nem csak magas szinten tanítják, hanem meg is élük az oktatóanyagot, azaz mindazt, amiről tanítanak.

Ki ne szeretné a hiteles embereket?

Az illető személye iránti tiszteletet pedig csak növeli, ha az előadó még a hallgatók nyelvét is bírja.

Márciusban a „gyülekezetplántálók” egy hiteles, magyar anyanyelvű előadótól tanulhattak, aki a kenguruk földjéről, Ausztráliából érkezett, majd egy napos repülőút után. Nagyszerű előadásainak visszhangja messze hallatszott. Háromhetes ittléte utolsó estéjén sikerült elcsípnem, tollvégre kapnom.

Annyit tudtam róla, hogy szülei magyarok, ő pedig, még ha akarná sem tagadhatná le magyar voltát, mert a neve: Magyar Mihály.

Bemutatkozás után magától beszélt:

Szüleim 1956-ban vándoroltak ki Ausztráliába. Én rá egy évre már ott születtem. Otthon

magyarul tanítottak, így az anyanyelvem magyar, de mivel angol nyelvű környezetben nőttem fel, a magyar nyelvi tudásom nem olyan, mint nektek.

17 éves voltam, amikor tinédzserként otthagytam vidéken élő szüleimet, és egy nagyvárosba mentem. Ez nem a tékozló fiú sokszor sajnós ma is megisméltető esete, mert szüleim nem voltak hívők, és akkor még én sem. 22 évesen hallottam meg és fogadtam be az örömhírt, az evangéliumot. 1980-ban 23 évesen az Úrtól segítőtársat kaptam, megnősültem.

Egy kis gyülekezetbe kerültem, ahol néhány év alatt a 20 fős létszám 100 főre szaporodott. Ekkor már munka mellett ifjúsági pásztoroként dolgoztam az Úr szolgálatában, de mivel az a gyakorlat, hogy 100 fő felett két függetlenített pásztornak kell a pásztorlás szolgálatát végezni, engem is mint segédpásztort függetleníttetek.

Olyan vezetést kaptam, hogy állítsak össze legalább 5 csoportot, csoportonként 5–6 fővel, és evangélizáljunk az utcán. Ez volt az utcai missziós csapat. Három hónapon belül hetven új megtért volt a misszió eredménye.

– *És mind meg is maradt?*

– No látod, rátapintottál a lényegre. Bizonyos idő után megvizsgáltam és kiderült, hogy senki nem volt, aki beépült volna a gyülekezetbe. Hát ekkor kaptam elhívást az Úrtól a gyülekezetplántálásra, oktatásra.

Az Úr Lázár példáján keresztül tanított. Mint Lázárnak, az új megtérteknek is „szaguk” van. Jézus megtette Lázárnál, és megteszi minden ember újjászületésekor a csodát, de aztán ránk bízza őket. El kell viselnünk a kellemetlen szagukat, ki kell bugyolálnunk őket összekuszált élethelyzetükből, meg kell szabadítanunk őket kötelekeiktől, sírruhájuktól.

Foglalkozni kell tehát velük, és ha ezt türelmesen, Isten szeretetével tesszük, hamarosan a különböző szagok helyett Jézus illatát fogjuk érezni.

– *Hogyan kezdted hozzá?*

– A legfontosabb, rá kell ébreszteni a gyülekezet minden hívő tagját arra, hogy mint anya újszülött csecsemőjéért, személy szerint mindenki felelős az új megtértekért.

– *Ez nem könnyű feladat, hisz a tudatra hatni, még ha az hívő is, nem olyan egyszerű.*

– De nem ám! Mégis céltudatosan ezt kell tenni. Prédikálni, tanítani kell erről. Minden gyülekezetben van első és hátsó ajtó. A hátsó ajtót be kell zárni, mert különben könnyen elszivárognak az emberek. Ha kötődnek valakihez a gyülekezetben, majd a gyülekezethez mint közösséghez, akkor már nem akarnak elmenni az első ajtón sem.

– *Hogyan kerültél Magyarországra?*

– Úgy, hogy eljöttem, de ennek persze előzménye van. Két-három évvel ezelőtt nagy vágyat éreztem, hogy őshazámat meglássam, az ott élő embereket megismerjem. Édesanyám ekkor Magyarországra jött, majd itt beteg lett. Én utána jöttem, és vele voltam utolsó napjaiban. Itt halt meg. Az ő utolsó napjai nekem az elsők voltak ebben az országban. Ausztráliába visszamenve felvettem a kapcsolatot az Evangéliumi Pünkösdi Közösség vezetőivel, lelkipásztorokkal.

– *A Gyülekezetplántáló Bibliaiskolában és a Főiskolán miről tanítottál?*

– Amiről eddig is beszéltünk. A gyülekezetplántálás fontosságáról, tapasztalataimról az Ige fényében. Lehetnek elképzeléseink, sőt vezetésünk, látásunk is, de mindezt fel kell tenni a Szentírás mérlegére. A Biblia az élet minden helyzetére eljárási, kezelési útmutatást ad. Az új megtértekkel való foglalkozás – melyet megelőzött a gyülekezeti tagok szemlélet- és hozzáállás változása –, hamarosan azt eredményezte, hogy a megtértek gyülekezetbe való beépülési százaléka több mint 70% lett. Az igazi persze az lenne, ha minden megtérő beépülne a gyülekezetbe, és hitben is maradna. Erre törekszünk!

– *Az új megtérteket hogyan gondozátok?*

– Az egész szolgálatnak a kulcsszava a kérdésemben szerepel. Gondozás! Mindennek alapja az 1Thes 2,7–8. Pál arról ír itt, hogy olyanok voltak a gyülekezet számára, mint a dajka, aki dajkálgatja gyermekeit. A gondozásba beleadták még a lelküket is.

- *Mondhatnánk ezt úgy is, hogy az új megtértek gondozását szívvel-lélekkel végezték?*
- Te tudod, hogy magyarul hogyan hangzik jobban, de kifejezőbb ez a megfogalmazás. Konkrétan. Az evangélikációt követő előrehívásoknál a szakképzett lelkigondozók is előre mennek az új megtérőkkel együtt imádkozni, melyet cím, telefonszám csere követ. Nemcsak a ma született csecsemőnél, hanem a lélekben újszülöttnél is az első 48 óra a legfontosabb. Ezért van az, hogy a vasárnapi megtérést követően hétfőn már meglátogatja valaki az újszülöttet. A Biblián kívül lelki irodalmat és egy alapozó kazettát ad neki ajándékba. Néhány napon belül a lelkigondozó ismét felkeresi, azt követően egy tíz alkalmat felölölő felkészítésen vesz részt az illető. Ezután házicsoportba kerül.
- *Hányan vannak a lelki bölcsődei házicsoportban?*
- 6–12 fő. Három hónap alatt vesznek át egy 12 leckéből álló „tananyagot”.
- *Ezután jön a gyülekezeti lelki óvoda?*
- Igen, ez a pásztor csoportja. Ebben már többen vannak. Itt ismerkedhetnek meg a gyülekezet múltjával, a hitelvekkel, a gyülekezetre vonatkozó látásokkal és a Krisztus testében betöltendő szolgálattal.
- Az új megtértek ezután a lakóhelyükhöz legközelebb eső házicsoportba épülnek be.
- *Mennyi időt vesz igénybe ennek a rendszernek a kiépítése, működtetése?*
- Gyakorlati tapasztalatom szerint három év kell ahhoz, hogy megfelelően funkcionáljon. Némelyek azt mondják, hogy mindenki menjen az utcára és evangélikáljon, mert evangélikálni, minden áron evangélikálni kell. Mások éppen az ellenkezőjét vallják, nevezetesen azt, hogy nem szülünk kukába, éljük meg hitünket, és embertársaink megkívánják azt, majd ők jönnek hozzánk.
- *Melyik irányzatnak van igaza?*
- Mindennek rendelt ideje van. Először a gyülekezetet kell építeni, felkészíteni az új megtértek fogadására, valamint beépíteni a közösségbe azokat, akik személyes bizonyágtételeinkre tértek meg. A személyes bizonyágtétel nagyon fontos! Hangsúlyozom, nagyon fontos!
- Az evangélikációra viszont a keresztényeknek is szükségük van. Nem csak azért, hogy olyanok is megismerjék az evangéliumot, akiknek nincs hívő ismerősük vagy hívő háttérük, így elérjük őket, hanem saját lelki életünk építése miatt is. Evangélikálni is kell tehát!
- *Ez úgy értendő, hogy van életével és esetleg szavaival bizonyágtévő hívő, és van evangélikáló hívő?*
- Igen is, meg nem is. Isten akaratát cselekvő, hívő életet Istenben megélő hívőnek kell lenni, aki nyitott a vezetésre. Nagyon fontos, hogy minden területre legyen valakinek látása. Merthogy a szolgálathoz látás kell, a látáshoz pedig kitartás. Azt könnyű megmondani, hogy mit kellene csinálnia a másinak, meg ha nem elképzelésem szerint cselekszik, majd én megmutatom... Ezek viszont csak fellángolások. A tapasztalat az, hogy mindig csak azon a területen van eredmény és kitartás, amelyre az illetőnek látása van. Mert az isteni elhívás, vezetés a kudarcokon is átsegít.
- Magyar Mihály* beszélt még a különböző karitatív tevékenységekről, melyeket gyülekezetük végez. Van egy csoport, aki péntekenként a szegényeknek élelmiszercsomagot osztogat, egy másik csoport a kábítószeresek között szolgál. Krisztus testének minden tagja megtalálhatja hát a neki való – nem ráerőszakolt – szolgálatot. Kinek-kinek amint adatott! És mindenkinek adatott! Nem csak Ausztráliában, hanem – különösen területileg hozzájuk képest kicsiny – hazánkban is.
- Néhány évtizede Ausztráliában majdnem annyi pünkösdi volt, mint most Magyarországon. Ma több mint százezren vannak. És nem ülnek babérjaikon, hanem várják és készülnek a megígért ébredésre. Az Úr kijelentette, hogy két szelet küld országukra. Az egyik tisztító szél lesz, azaz rosta. Ezen kiesnek mindazok, akiket emberi ambíciók motiválnak, akik hívő létükre különböző bűnökben élnek. Sok pásztor, vezető esett így ki Isten rostáján. Ilyen

előzmény után várják a megígért második szelet, amely a nagy ébredést lánggra lobbantja. Az ausztrál-magyar pásztor úgy látja, hogy Magyarországon még az első tisztító szél munkálkodik. Emberileg nagyon fájdalmas, hogy pásztorok, vezetők esnek ki a rostán, de Isten munkája ezzel nem kevesbedik, hanem mélyebb, alaposabb, tisztább lesz. Úgy érzi, olyan a helyzet itt, mint 15 évvel ezelőtt Ausztráliában volt. Nem kérdés, hanem tény, hogy Isten valami rendkívüli munkát készít elő Magyarországon. Erre a munkára, az ébredésre nem elég készülni, hanem céltudatosan fel kell készülni. Magyar Mihály Ausztráliában és Magyarországon is kért, keresett, kapott szolgálatot. Nekünk valószínűleg csak itthon kell keresnünk szolgálati területünket. Kérjük, hogy Isten mutassa meg, és adja rá áldását!

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

Megjelent! • (T. J.)

Megjelent Közösségünk kiadásában **Stanley M. Horton: Pneumatológia – A Szentlélekről szóló tan c.** munkatankönyve. Ez a felsőfokú ICI-tananyag az Ó- és Újszövetségen alapuló tanulmányozása a Szentlélek személyének, munkájának, ajándékainak és szolgálatának, különös tekintettel a Szentlélek-keresztségre és a Lélekkel betöltekezett életre. A mű a szerző *Mit tanít a Biblia a Szentlélekről?* c. könyvére épül, s részben ki is egészíti azt. Az egyéni, kiscsoportos és iskolarendszerű tanulmányozásra egyaránt alkalmas kurzus levelező úton elvégezhető. A tanulmány eredményes elvégzését – a beküldött tesztek értékelése után – az ICI-iroda bizonyítvánnyal igazolja. Természetesen azok is haszonnal tanulmányozhatják a könyvet, akiknek nem áll szándékukban bizonyítványt szerezni. A könyv ára *Hallgatói munkafüzet*-tel (tesztekkel) együtt 500,- Ft. Megrendelhető az ICI magyarországi irodája címén (ICI Nemzetközi Levelező Intézet 1143 Budapest, Gizella út 37.).

Kedves Testvéreink! • Telegdi József

Ötéves várakozás, rengeteg utána járás, sok-sok ima és böjt, fel-fel lángoló remények és megghiúsult próbálkozások után végre épületet tudtunk vásárolni Bibliai Főiskolánk részére! Történelmi pillanat ez Közösségünk életében! Isten ajándéka számunkra, mivel a szükséges időben megfelelő méretű ingatlanhoz elérhető áron tudtunk hozzájutni, s ez nagy örömmel és hálával tölt el minket. Örüljete ti is velünk!

A nagy öröm egyben nagy gondot is jelent számunkra, mivel szeptemberig, az új tanév kezdetéig erőnket meghaladó munka vár ránk. A július hónaptól kezdődő felújítási munkálatokhoz szükségünk lenne társadalmi munkában szakemberekre és segítőkre! Várjuk jelentkezéseket központi székházunk címén vagy telefonján Papp József testvér nevére. A szeretet találékonná tesz! Erősítsük meg kezeinket a jóra! A vásárlás körülményeiről és az építkezésről következő számunkban részletes tájékoztatást adunk.

{k1996306}

Logos

A „Logos” keresztyén felekezeti közti általános iskola keresztyén meggyőződésű, szélsőségektől mentes, kreatív, gyermekszerető pedagógusokat keres osztálytanítónak és óvodapedagógusnak. Érdeklődni lehet: a 291-6901 telefonon, vagy személyesen (Bp., XVIII.

Podhorszki u. 51–55. minden nap du. 2–4 óra között.

Közlemény

Szeretettel értesítjük kedves olvasóinkat, hogy az Élő Víz Irodalmi Alapítvány levelezési címe megváltozott. Az új címünk: 8100 Várpalota, Újlaky út 1.

Kérjük még, hogy aki először küld adományt valamely gyülekezet részére, egy külön levélben írja meg nekünk a kérdéses gyülekezet számlaszámát vagy pénztárosának nevét és címét. Segítségüket köszönjük. Továbbra is várjuk adományaitokat a Sátormisszióra, a Gyermektáborra és más missziós célokra.

A számlaszámunk: MHB 10200854-32511970-00000000

Rendszeres támogatóinknak csekket tudunk küldeni!

Eladó

4 ágyas, hordozható (konténeres) faházak eladók.

Vikendháznak, üzlethelyiségnek alkalmasak. Kétféle méretben: 12 és 14 m². Áruk: 150.000,- ill. 300.000,- Ft.

Érdeklődni és a faházakat megtekinteni Kulcsár Istvánnénál lehet a következő címen: 8598 Pápa-Tapolcafő, Hóvirág út 24.

Hirdetési tarifák

Ezúton értesítjük kedves olvasóinkat, hirdetőinket, hogy üzleti jellegű hirdetéseket, reklámokat (könyvek, kazetták megjelenése stb.) csak díjfizetés ellenében jelentetünk meg az Élő Vízben. Az apróhirdetések ára (50 szóig) 500 Ft, hosszabb vagy nagyméretű hirdetések esetén a díj az elfoglalt hellyel arányosan emelkedik, például a hátsó borítón megjelenő egész oldalas hirdetés 10.000 Ft-ba kerül.

A missziótevékenységgel kapcsolatos hirdetések természetesen ingyenesek.

FIGYELEM!

Megjelent a Jézus a hű barát című kazetta, hagyományos gyülekezeti énekek feldolgozásával. A kazetta ára 380,- Ft + postaköltség. 5 db esetén már csak 340,- Ft. (Postai utánvétellel megrendelhető).

Különleges lehetőség: kazettánk hangszeres zenéje magában is megvásárolható! Főként énekescsoportoknak ajánljuk play back kazettánkat. Ára: 700,- Ft plusz egy jó minőségű kazetta ára és a postaköltség.

Megrendelhető: Szatmári Gábor 3600 Ózd, Bem út 11.

Hírek

Az elmúlt év végén a Romániai Pünkösdi Egyház vezetősége elismerte hivatalosan az 1993. szeptember 11-én megalakult és azóta nem hivatalosan működő Romániai Magyar Pünkösdi Gyülekezetek Szövetségét. A Szövetséghez harmincöt gyülekezet csatlakozott, több mint ezer taggal. A Szövetség elnöke Kerekes Sándor tordai lelkipásztor. Babos T. Csaba szövetségi titkár meghívására 1996. ápr. 26–28. között Kolozsvárott, a Szövetség székhelyén végeztek szolgálatot Pataky Albert és Nyeste Ferenc lelkipásztorok.

Makovei János testvér több éves kanadai (Toronto) lelkipásztori szolgálata befejeztével 1996.

december 31-e után haza érkezik feleségével együtt. Testvéreinket örömmel várjuk vissza a lelki aratás magyarországi munkaterületére.

A Magyarországi Baptista Egyház 1996. április 19-én tartott választó Közgyűlésén Dr. Almási Mihály teológiai tanárt választotta meg elnökének, Győri Kornélt pedig újra megerősítette főtitkári tisztségében. Isten áldását kívánjuk testvéregyházunk vezetőire.

Az Evangéliumi Szabadegyházak Szövetsége, melynek Közösségünk is tagja, 1996. május 28-án tartotta évi közgyűlését.

Az „EPK Országos Gyermekmisszió” – elegendő jelentkező esetén – elindítja a Pünkösdi Grafikusok Körét, mely lehetőséget ad minden rajzolni szerető és tudó egyénnek különböző programokban és sokféle kiadvány grafikus munkájában való részvételre. A **PGK** első – s egyben alakuló – alkotótáborát 1996. július 20–27-e között a gyermektábor ideje alatt rendezik meg Kadarkúton. Részvételi díj: 2500 Ft/fő. Bővebb információ: Petróczy Júlia – 1143 Budapest, Gizella út 37.

Az Országos Imacsoport Hálózat (OIH) immár második alkalommal szervez imatáborot. Ezen a nyáron július 1–6-ig, Cserkeszlőn kerül megrendezésre negyvenöt résztvevővel. A gyülekezetek és a testvérek június 28-ig juttathatják el imakéréseiket Nyeste Ferenc lelkipásztorhoz (6230 Soltvadkert, Pf. 4. Tel.: 78/381–391). Az OIH az elmúlt hónapokban regionális találkozót szervezett Ózdon, Berhidán és Mátészalkán.

A tápiószentmártoni gyülekezetben május 12-én evangélizációval egybekötött bemerítési ünnepélyt tartottak. A személyes meghívásra 50 olyan helybeli ment el, akiknek többsége első alkalommal vett részt pünkösdi gyülekezet által szervezett istentiszteleten. Egy teljes család (a Sípos család) tett bizonyoságot bemerítkezéssel hitéről a népes gyülekezet előtt. A következő, augusztusra tervezett bemerítkezésre már többen jelezték bemerítkezési szándékukat. A lelki házzal együtt épül az imaház is. Szépen haladnak az épület bővítési munkálatai.

Az ózdi gyülekezetben március 30–31-én rendeztek ifjúsági találkozót. Ózd környékéről, a Hajdúságból, Miskolcra, Kecelről, Pécsről, Paksról, Pécelről, valamint a budapesti Agapé gyülekezetből mintegy 350 fiatal érkezett erre a rendezvényre. A dicsőítést összevont zenei csapat vezette. A szombat esti evangélizáción – amelyen nagyon sokan voltak a városból meghívottak – nagy tetszést váltott ki a helyi ifjúsági színjátszókör által előadott darab. Az ifjúsági találkozó témája Isten akarata és annak megismerése. Az előadók Durkó Albert és Chernel András lelkipásztorok voltak. Az alkalmakat a felszabadultság, az örömteli, Krisztust dicsőítő lelkület jellemezte. Mindenki sajnálta, hogy a találkozó véget ért.

Hírek a budapesti Agapé gyülekezet életéből

Két év után végre megoldódott a lelkipásztor kérdés. Április 28-án a testvérek megválasztották **Mundrucz Istvánt** a gyülekezet vezetőjévé. A beiktatás is megtörtént, melyet Fábrián Attila, közösségünk elnöke és Stöckler Bálint presbiter végzett. E különleges alkalmon részt vettek a budapesti Filadelfia gyülekezet tagjai, Monos Mihály pásztor vezetésével.

Május 18-án a gyülekezet kirándulást szervezett Drégelyvár környékére, melyen kb. 150 idős, fiatal és gyermek vett részt. Ilyen nagy létszámú kirándulás huszonnégy év óta nem volt. Erről és a gyülekezetvezető választásról a következő számban írunk részletesebben.

Április 21-én a vasárnapi istentisztelet keretében bemerítési ünnepség volt, melyen hat új testvér tett vallást a hitéről.

Női kör alakult Kázmér Istvánné vezetésével. Szolgálatuk a közösségi és egyéni élet szinte minden területére kiterjed. Megszervezték a „telefonos” imasegély szolgálatot. E csoport tagjai bármikor hívhatók telefonon és készséggel állnak rendelkezésre imatámogatással az ezt kérők számára.

Európai Pünkösdi Missziós Tanácskozás '96. Az Európai Pünkösdi Missziós Konzultáción

megállapították, hogy az ez év júniusában történő orosz elnökválasztásnak igen nagy jelentősége van. Ugyanis a '96-os választás befolyásolhatja az evangélizációs és gyülekezetplántáló munkálatokat, melyek most Oroszországban és a Független Államok Közösségében folynak. Éppen ezért felkérjük az európai testvéreket és gyülekezeteket, hogy a választásokat segítsék imatámogatásukkal! Minden ország, mozgalom és gyülekezet maga döntse el, hogy milyen ima és böjt programmal kíséri ezt a periódust. Hisszük, hogy Isten válaszolni fog imádságainkra és úgy irányítja a választás eredményét, hogy megláthatjuk az ördög erőinek a leomlását, valamint Isten tervének kiteljesedését Oroszország, a FÁK és egész Európa számára.

Hírek Afrikából

Észak-Kongó: Oussoban ma már 32 gyülekezet van (ez egy falu és környéke), 1730 taggal. Egy gyakorlati képzést adó ICI-bibliaiskolát fognak elindítani.

Nigériában az üldöztetés ellenére 24 új megtért hívő merítkezett be. Kelet-Nigériában például két frissen megtért hívő két hordóból összehegesztett tartályban merítkezett be.

A tanzániai Aruskában 700 személy fogadta el Jézust mint Megváltóját. Kendolában pedig, amely egyébként muzulmán falu, evangélizációs összejöveteleket szerveztek – bár egy hétre tervezték a szolgálatot, még egy hétre ott kellett maradniuk a nagy számú érdeklődő miatt.

A tanzániai Mwanzában ez év februárjában a CfaN (Krisztust minden nemzetnek) misszióján keresztül R. Bonnke evangélizációs kampányán 130.000 ember fogadta el Krisztust mint Megváltóját (a városnak egyébként 150.000 lakosa van).

Kínában házicsoportvezető képző tanfolyamot indítottak egy kis faluban, ahol negyvenkettő vezető 22 millió hívőt fog reprezentálni.

Impresszum

Ügyvivő szerkesztő: Pataky Albert

Szerkesztő bizottság: Balogh Sándor, Durkó Sándor László, Kázmér Pálné, ifj. Kovács Béla, Kovács Zoltán, Nagy Kornél, Szűcs József

Tördelőszerkesztő: Erki-Kiss Zsolt

A címlapon: Magyar pünkösdi csoport Jeruzsálemben, a felházban

Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség 1143 Budapest, Gizella út 37. Tel/fax: (1) 251-6987 vagy (1) 222-0086

Felelős Kiadó: Fábrián Attila elnök

Előfizethető a szerkesztőségben személyesen vagy postai úton. Előfizetési díj egy évre: 720 Ft
ISSN 1217-0623

Készítette a Váci Ofszet Kft.

Felelős vezető: Szilva István ügyvezető

Minden jog fenntartva.

Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza.

KERESZTREJTVÉNY

Keresztrejtvény • Készítette: Nagy Kornél

{k1996315}

VÍZSZINTES: 1. EGY IGEVERS KEZDETE. 13. A nyílvevők tokja. 14. „És az ... testté

lett és lakozék mi közöttünk” (Jn). **15.** Sziklaktól övezett, mélyen benyúló, keskeny tengeröböl. **16.** Idős. **17.** Férfinév. **19.** A ráknak van. **20.** Liliom hangzói. **21.** Évszak. **22.** Ilyen adó is létezik! **23.** Félig gondoz! **24.** Személynévmás. **26.** Az erkölcsi elvek rendszere. **29.** Az új-zélandi gépkocsik jelzése. **30.** Élelmiszeripari szakmunkás. **32.** Júda királya volt apja, Abija után (1Kir). **33.** Káleb fia (1Krón). **35.** Próféta, aki csodálatosan megjövendölte a Messiás eljövételét. **38.** „Minden időben ..., aki igaz barát” (Péld). **40.** Hamát királya, aki fián keresztül tiszteletét fejezte ki Dávid királynál (2Sám). **41.** Hágár szavai az Úrhoz: „Te vagy a ... Istene.” (1Móz). **42.** Kilenc svédül. **43.** Ahasvérus perzsa király zsidó származású felesége. **45.** A török pasák és szultánok rangjának rúdra tűzött jelvénye volt. **47.** Ilyen benzín is van. **48.** Apostol, aki sátorkészítő volt. **50.** Ízeltlábú állat. **51.** A -be párja. **53.** Keresztény férfi, aki házába fogadta Pált és Silást (ApCs). **55.** Néma hős! **56.** Férfinév (+ ékezet). **58.** „Bölcsesség által építetik a ..., és értelemmel erősítetik meg.” (Péld). **59.** Az Ibériai-félsziget arab hódítója. **60.** „Ne legyünk ... dicsőség kívánók” (Gal). **61.** Moszat. **63.** Kiscsirke. **65.** Égéskor keletkező fényjelenség. **66.** Az egyik közel-keleti állam fővárosa. **68.** Belül vidám! **69.** Hazánkban jól ismert és tenyésztett hal.

FÜGGŐLEGES: 2. Izráelben leginkább a szegény emberek áldozati állata volt. **3.** Visszamegy! **4.** Plusz. **5.** A póráz végén van! **6.** „Egymást ... szívből buzgón szeressétek” (1Pét). **7.** Grafikus kártya jele, mely 640×350 képpontból álló, maximum 16 féle színű kép előállítására alkalmas. **8.** Nevezetes ikerpár anyja (1Móz). **9.** Kéfás nevében van. **10.** T. J. O. **11.** Földünk mellékbolygója. **12.** Poliakril-nitrilből készült gyapjúszerű műszál. **13.** AZ IGEVERS BEFEJEZÉSE. **17.** A Mecsekben is megtalálható! **18.** Épületszárny. **25.** Vidéki páros betűi. **27.** Tanuló. **28.** Előtagként valaminek előzetes voltát jelöli. **30.** „Mert nap és ... az Úr Isten; kegyelmet és dicsőséget ad az Úr” (Zsolt). **31.** Az ígélet földjére küldött tizenkét kém egyike (4Móz). **33.** Sötétkék ajakos virágú félcserje. **34.** „Mindaz, aki az ... nevét segítségül hívja, megtartatik” (ApCs). **36.** ...-ér, csatorna a Kiskunsági Nemzeti Parkban. **37.** „Atyánk vagy te, mi ... vagyunk és te a mi alkotónk” (Ézs). **38.** Öltözék kiegészítő. **39.** Spanyol és iráni autójelzés. **44.** „A tiszta, hamisítatlan ... után vágyakoztatok, hogy azon növekedjétek” (1Pét). **46.** Pest megyei község. **48.** Gyep. **49.** Nagy, kifelé hajló szarv. **52.** Sáfát, Dávid király tisztartójának apja (1Krón). **53.** Jácint egyik fele! **54.** Lámekh fiának neve, ékezet nélkül (1Móz). **55.** Szórá. **57.** Pártfogás, oltalom. **60.** Mennyi? **62.** Művészet, ismert idegen szóval. **64.** „Mert még vajmi kevés ..., és aki eljövendő, eljő és nem késik.” (Zsid). **65.** Műszálak nevének gyakori képzője. **67.** Ó. U. **69.** Betű kiejtve.

Minirejtvény • Készítette: Nagy Kornél

{k1996316}

VÍZSZINTES: 1. Falu Jeruzsálemtől néhány kilométerre (Lk 24). **4.** Jákób és Zilpa fia (1Móz 35). **6.** Etánnak, Dávid templomi énekesének öse (1Krón 6). **7.** „Álomba merül az ... idején a megszegyenítő fiú” (Péld 10).

FÜGGŐLEGES: 1. Káleb felesége (1Krón 2). **2.** Jérahmeél unokája (1Krón 2). **3.** E város gyülekezetének is üzent az Úr János apostolon keresztül (Jel 1). **5.** „Aki csak a lábával ..., hibázik” (Péld 19).

BEKÜLDENDŐ:

a **keresztrejtvény** vízsz. 1, és függ. 13. soraiban található igevers pontos helye (**4 pont**), valamint a **minirejtvény** bekarikázott betűiből összeállított szó, mely egy újszövetségi férfi neve (**2 pont**).

BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: **1996. július 7.**

A '96/2. szám rejtvényeinek helyes megfejtése: **keresztrejtvény: vízsz:** 1. Safira; 7. Tábita; 91. Athália; 92. Debora; **függ:** 1. Sára; 13. Abigail; 27. Delila; 49. Lídia; 58. Hadassa; 78.

Reuma. (6 pont), *minirejtvény*: Méráb (1 pont). A második forduló után 19 rejtvényfejtőnek van maximális 12 pontja. Közülük sorsoltuk ki az öt nyertest. A Vadon Tamás órás testvérünk (8416 Dudar, Bereg park 6.) által felajánlott órát Gyuricsek Evelin (Bakonycsernye) nyerte. Egy-egy könyvet nyert: Seprenyi Mihályné Pirka Andrea (Telekgerendás), Török Ferencné (Tatabánya), Vass Béláné (Nekézseny). Kazettát nyert: Berla Ferenc (Sülysáp). Nyerteseinknek szívből gratulálunk. Pontjaikat természetesen elvesztik, s a pontgyűjtést előlről kezdhetik. Végül tájékoztatásul közöljük, – mivel többen hibának vélték – hogy a *Reuma* „m” betűje az Abidám névből jön ki, mely a 4Móz 2,22-ben található. A vízsz. 79-nél viszont valóban elírás történt, mert a város nem a Bírák, hanem a Józsué könyvében található meg. Utóbbiért elnézést kérünk.

FORRÁS – MELLÉKLET

„Orvos, gyógyítsd meg magadat!” • Dr. Faragó Enikő, Komló

Erdélyből települtünk át 1990-ben, az akkor még 13 éves fiammal. Egy 1984-ben bekövetkezett válás, egy 1989-es romániai forradalom, valamint egy 1990-es marosvásárhelyi (szülővárosom) „mini polgárháború” zaklatott emlékképei kísérték utamon. A fiam érdekében tett – nem hivatalos – áttelepülésem következményei: egy jól virágzó körorvosi állás feladása egy labororvosi munkakörért, szüleimtől való csaknem teljes elszakadás 4 évre (mert magyar személyi igazolvány és útlevel hiányában nem vállalhattam az utazást), anyagi javaim 90%-ának az elvesztése, ebből adódó elszegényedés és kezdődő idegösszeomlás. Ezeket előbb napi egy, majd fokozatosan már napi három nyugtatóval próbáltam elszenvedni, amely elég veszélyes játéknak ígérkezett egy küszöbönálló labororvosi szakvizsga előtt.

Egyetlen lelki támaszom, az akkor már három éve megtért édesanyám útravalóként elhangzott biztatása volt: „Ne félj gyermekem, az én Istenem veled lesz!” Jó volt tudni, hogy „az Ó Istene” van és hogy velem van, s meghallgatja egy édesanya imádságát, egy édesanyáét, akit három éven át megmosolyogtam az ő kedves és naiv hitéért, ragaszkodásáért, de akit egyben tiszteltem is kitartásáért, melyben példamutató volt három „kitanult” gyermeke okoskodásainak dacára is (bátyám gépészmérnök, nővérem tanárnő). És neki volt igaza! Mi a világi tudományok terén szereztünk diplomát, elismerést, ő viszont egyszerű kis dolgozónőként kezébe kapta azokat a mennyei kulcsokat, amelyekkel a bezárt ajtókat megnyithatta, amikor ennek elérkezett az ideje.

„Mindennek rendelt ideje van...” – maradt ránk bölcs Salamon elmékedéseiből, s bár édesanyám szülői szeretetből megpróbálta előbbre hozni az eseményeket, várván hogy mielőbb megtérjek (megtérjünk), nem tudtam megsemmisülni mindaddig, amíg Isten meg nem találta az egyik legérzékenyebb pontomat: az egészségi állapotomat. Állandó aggodás, szorongás és stressz közepette élve napjaimat, „kipottyánva” egy vezetői munkakörből egy szürke kis beosztott állásba, a jövő bizonytalanságától marcangolva, a gyermekemért való felelősségérzetem tudatában, feszült idegrendszerem felmondta a szolgálatot és a régi latin mondás, „mens sana in corpore sano” („ép testben ép lélek”) felcserélt értelmezésének („beteg lélek, beteg test”) következményeként komoly vérnyomás-ingadozások és ebből származó rosszullétek jelentkeztek addig makkegészséges életemben. A félelem teljesen a hatalmába kerített, mert akkor még nem ismertem azt az axiómát, hogy „nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét” (2Tim 1,7). Félttem, hogy erőm elhagy és gyermekem egyedül marad a világban. Ez bénítóan hatott rám. Hiába volt a hat év egyetemem, orvosi diplomám, tudásom, pszichológiai ismeretem, nem tudtam segíteni magamon, legalábbis nem úgy, hogy szocio-biológiai szempontból továbbra is teljes értékű ember maradhassak.

A názáreti zsinagógában Jézus így szólt: „Bizonyára azt a példabeszédet mondjátok nékem: Orvos, gyógyítsd meg magadat!” De mivel én sem voltam próféta a saját dolgaiban, a logika törvényeinek engedelmessé eszem nem látott gyógyulást, kiutat a pusztaságból. Sivár élet várt rám!

„Ahogyan a víz mindig a legalacsonyabb helyeket keresi és tölti ki, ugyanígy Isten is arra törekszik, hogy Fia lényével töltsön meg bennünket akkor, amikor megüresedtünk, összetörtünk és megaláztattunk” (Andrew Murray).

Amikor édesanyám eljött hozzánk 1990 októberében egy álomlátás kapcsán (miszerint nagy szükségünk van rá), megtörtént a csoda: lelki éhségem támadt, hinni akartam! S miután „Istennel megkötöttem a szerződést”, mondván: „Istenem, ha Te nekem nyugalmat és egészséget adsz, akkor én követni akarlak Téged!”, hirtelen mély csend és megkönnyebbülés lett úrrá rajtam, valami ahhoz hasonló, amelyet az ember érez egy nehéznek ígérkező, de sikeresen letett vizsga után. Innen már gyorsan peregtek az események. Felkerestük a komlói gyülekezetet, amely rögtön szárnyai alá fogadott, s kezdeti bukdácsolásaimban egyetlen támaszom volt.

A Mt 18,3-ban ez van feljegyezve: „...ha olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába.” Az elmúlt öt év alatt tanultakból, hallottakból rájöttem arra, hogy nem a gyermeki őszinteség, ártatlanság, netán büntelenség jogosít fel bennünket a mennyei útlevele megszerzésére, hanem egyedül a bizalom és az Úrra való hagyatkozás kérdése. Keresztyénként meg kellett tanulnom megbízni és ráhagyatkozni az Úrra (bár nem mindig sikerült), olyan módon, mint ahogy a gondtalan kisgyerek fogadja el bizalommal a szüleitől a táplálékot. S bár a spenót íze nem olyan kecsesítő a kisgyerek számára, mint a csokoládéé, sokkal több vitamint és életet adó erőt tartalmaz, mintsem mellőzni lehetne, de ezt csak a gondoskodó szülő tudja, a gyerek nem!

Isten gondoskodása mellett is kemény munka volt tanítónak-tanítványnak egyaránt, átrendezni egy olyan elmét, ami a „tudom”-ból élt a „hinni akarok” előtt.

De Isten iskolájában kezdtek átrendeződni értékrendjeim, gondolataim. Voltak sikereim és kudarcaim, voltak dolgok, amelyekben tudtam változtatni, de voltak olyanok is, amelyekben nem, volt amikor egyszerre hármat ugrottam, aztán vissza kellett mennem a rajtvonalhoz, okoztam örömet is, szomorúságot is, de Isten – immár „az én Istenem” is – megáldotta minden kis igyekezetemet. Ma újra egészségesnek érzem magam, évek óta nem használok sem nyugtatót, sem vérnyomáscsökkentőt, ismét házi orvosként dolgozhatok, a gyógyítottból ismét gyógyító, mitöbb: megértőbb gyógyító lehetek; rendeződött az anyagi helyzetem és 18 éves fiam számára, akiben a mag elhíttetett, Isten segítségével én vagyok a lelki támasz és tanácsadó, én, aki Istenbe vetett bizalmam nélkül most talán valamelyik pszichiátriai osztály létszámát gyarapítanám valahol! Mindezek háttérében egy imádkozó gyülekezet is támogatott.

Boszorkányvallás • Durkó Sándor László

- Megjósoljuk jövőjét. Várja a Látnok Jósda. Segítségünkkel megoldhatja problémáit.
- Mendi Elemér tenyér-, kártya-, kristálygömb-, viaszöntő-jövendőmondó fogad.
- Joshi Bharat hindu jós, sorselemző várja vendégeit, akik kíváncsiak jövőjükre.
- Lui Padre, a Friderikusz-műsorából ismert mágus: szerelmi kötő, rontáslevevő, halottlátó és mesterjós fogad.

A fenti hirdetések az Expressz újságból ollóztam.

Aki újságot olvas, rendszeresen olvashat különböző szenzációhajhász cikkeket az úgynevezett boszorkányokról, hisz ők maguk is annak vallják magukat. Mi több, 1992 júniusában hivatalosan bejegyeztették magukat, mint a Magyar Köztársaság egyik vallási felekezete. Központjuk Budapesten a Tátra utcában van, a boszorkánytanya a Vörös Rébék Stúdió nevet

viseli. Mészáros József vallásalapítót cézári megszólítás illeti meg. Azt nyilatkozta a sajtónak, hogy a mai zűrzavaros világban az embereknek szükségük van fogódzóra, nevezetesen arra, hogy higgyenek saját hitükben; aki akar, az pedig a boszorkányvallásban.

Óriási a kihívás! Rengeteg ember kerül kapcsolatba ilyen szellemiséggel, már gyerekek is jósoltatnak, babonásak, lesik a horoszkópjukat, házibulikon asztalt táncoltatnak.

Egy fiatal lány mesélte: egy jósnő azt jövendölte neki, hogy 35 éves koráig nem megy férjhez, akkor jön majd az a bizonyos lovag fehér lovon.

Elmúlt már 30 éves és állandó rettegésben él. Többször megkérték a kezét, de nem mer senkihez hozzámenni, mert fél, hogy idő előtt teszi ezt, és így elveszti az igazit. De mi lesz, ha a megjelölt időpont elmúlik, és a várva várt legény sehol?

Emberek tömegei vannak a környezetünkben már-már hordozhatatlan gonosz lelki teherrel.

Valaki szerint: Istenre nézve a babonáság sértőbb az istentagadásnál.

A Biblia útmutatása ebben is világos, félreérthetetlen!

„Ne legyen senki jövendőmondó, boszorkány...” (5Móz 18,9–22).

„A jövendőmondó ... ölettesék meg” (5Móz 13,5).

Azt kéri Isten, hogy ne hallgassunk a jövendőmondókra, még akkor sem, ha úgy látszik, igazat mond (5Móz 13,1–3).

Mennyivel másabb lelkület, szellemiség a prófétáé, aki az Úr nevében szól. Isten megígérte, hogy prófétákat támaszt. A 4Móz 11,29-ben leírt mózesi óhajhoz csatlakozhatunk: „Vajha az Úrnak minden népe próféta volna, hogy adná az Úr az Ő Lelkét beléjük!”

Pünkösöd táján különösen kérhetjük ezt Istentől!

Ha mégsem kapnánk meg a prófétálás ajándékát (Ef 4,11), ne keseredjünk el, hanem öltözzük fel a Lélek fegyvereit. Isten megígérte a 4Móz 23,23-ban, hogy a varázslás és a jövendőmondás nem fog a népén!

Jobb a gyógyulás • Tóth Mercedes Adél – Inota, Bétel gyülekezet

Hosszú ideig küszködtem egy kellemetlen betegséggel, ami nagyon megnehezítette az életemet. Erős fejfájásaim voltak, és rettentően hullott a hajam. Az utóbbi hetekben annyira felerősödtek ezek a fejfájások, hogy éjjel aludni sem tudtam, és sokszor sírtam fájdalomamban. Hetekig nem járhattam a főiskolára se. Orvoshoz kellett mennem, különböző kivizsgálásokra, de nem tudtak pontos diagnózist felállítani, így fájdalomcsillapítókat és gyulladáscsökkentőt kaptam. Közben nagyon sokat imádkoztam, és az Úrhoz járultam gyógyulásért akkor is, amikor az orvosi rendelőben vártam, vagy gyógyszert kaptam, mert hittem, hogy engem Jézus gyógyít meg. A gyülekezetet is kértem, hogy imádkozzon értem. Ők és más testvérek is az Úr elé vitték a kérésemet, és Ő meggyógyított és megszabadított! Megszűntek a fájdalmaim, és elmúlt a kóros hajhullás is. Amit a gyógyszerek nem tudtak helyrehozni, azt az Úr csodálatosan megtette!

Hiszem, hogy az Úr Jézus a betegségeinket is felvitte a keresztre, Átala van gyógyulásunk! Lehetünk bármilyen nehézségben vagy nyomorúságban, Ő tud a Benne hívőkről, és gondja van rájuk.

Bizonyságtétel • Erdélyi Józsefné, Dabas

Katolikus családban nőttem fel. Szüleim nem voltak vallásosak, de hittek Istenben és Jézus Krisztusban. Szüleim elmondása szerint szolid, szófogadó gyerek voltam.

Tavaly szeptemberben tértem meg és merítkeztem be. Nagyon boldog vagyok, hogy a fiam és a menyem is ugyanazon a napon merítkezett be. Nagy örömmel mondhatom, hogy lányom, aki 21 éves, szintén megtért április 14-én.

Két hónappal ezelőtt két csomót találtam a mellemben, s nagyon elkeseredtem. Ezt

elmondtam a fiamnak is, és elkezdünk imádkozni és könyörögni a Názáreti Jézus nevében, hogy gyógyítson meg.

Az orvosok megvizsgálták, a csomót észlelték, és beutaltak kivizsgálásra. Egy hét múlva került sor erre a vizsgálatra, de addig a pünkösdi gyülekezetben imádkoztak értem. Én hajnalban felkeltem és ismét kértem az Urat, hogy gyógyítson meg.

Egyik éjszaka úgy éreztem, mintha egy késsel vágták volna ki a csomót. Mire a vizsgálatokra sor került, már csak az „árnyékát” találták meg. Az orvosok is csodálkoztak rajta: csoda történt!

GYERMEKKÖR

{k1996317}

{k1996318}

{k1996319}

{k1996320}

{k19963D}